

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 19.10.2011
KOM(2011) 658 slutlig

2011/0300 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om riktlinjer för transeuropeiska energinfrastrukturer och om upphävande av beslut
nr 1364/2006/EG**

(Text av betydelse för EES)

{SEK(2011) 1233 slutlig}

{SEK(2011) 1234 slutlig}

MOTIVERING

1. BAKGRUND

Motiv och syfte

Det krävs stora ansträngningar för att modernisera och utvidga Europas energiinfrastruktur, och för att koppla samman energinät över gränserna för att möta unionens huvudsakliga energipolitiska mål vad gäller konkurrenskraft, hållbar utveckling, och att trygga gemenskapens energiförsörjning.

I kommissionens meddelande av den 17 november 2010 om prioriteringar inom energiinfrastruktur fram till 2020 och därefter¹ uppmärksammades behovet av en ny EU-policy för energiinfrastruktur, för att samordna och optimera en utveckling av energinätet på en kontinental skala. I meddelandet betonades i synnerhet behovet av att se över nuvarande riktlinjer och budget för transeuropeiska energinät (TEN-E).

Nya riktlinjer är avgörande för att säkerställa en fungerande sammanhållning mellan medlemsstaterna, att isolerade områden är uppkopplade till energinätet, för att täcka den inre marknadens behov av energi, samt att det kommer att finnas alternativa transport- och energiförsörjningsmöjligheter, och att förnybara energikällor kommer att utvecklas och konkurrera med traditionella energikällor, vilket uppmärksammades av Europeiska rådet den 4 februari 2011.

Kommissionen antog den 29 juni 2011 meddelandet ”En budget för Europa 2020” om nästa fleråriga budgetram (2014-2020)² som föreslår skapandet av en fond för ett sammanlänkat Europa som förfogar över 40 miljarder euro för att främja fullbordandet av prioriterade energiinfrastrukturer, transportinfrastrukturer och digitala infrastrukturer, varav 9,1 miljarder euro är öronmärkta för energiinfrastruktur³.

I detta förslag fastställs regler för utveckling inom utsatt tid av transeuropeiska energinät och driftskompatibilitet för dessa, i syfte att uppnå de energipolitiska målen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt att säkra en fungerande inre energimarknad, en trygg energiförsörjning i unionen, att främja energieffektivitet och utvecklingen av nya och förnyelsebara energikällor och att främja sammankoppling av energinätverk.

Denna förordning syftar mer specifikt till att helt integrera den inre energimarknaden, vilket även innefattar att säkerställa att alla medlemsstater har tillgång till det europeiska energinätet, att bidra till hållbar utveckling och miljöskydd genom att bidra till möjliggörandet av unionens målsättning att minska utsläpp av växthusgaser med 20 %⁴, att öka energieffektiviteten med 20 %, att öka andelen förnyelsebar energi i den slutgiltiga energiförbrukningen till 20 % fram till 2020 och att öka försörjningstrygghet och solidaritet mellan medlemsstaterna.

Genom dessa målsättningar bidrar detta förslag till en smart, hållbar och inkluderande tillväxt, och för fram fördelar för hela Europeiska unionen vad gäller konkurrenskraft, och ekonomisk, social och territoriell sammanhållning.

I detta avseende identifieras i detta initiativ, för perioden fram till 2020 och efter, ett begränsat antal prioriterade transeuropeiska korridorer och områden för gas- och elnätverk, såväl som

---

¹ KOM(2010)677.

² KOM(2011) 500/I slutlig och KOM(2011) 500/II slutlig (Policybeskrivningar).

³ Alla belopp i 2011 års prisnivå.

⁴ Eller 30 % om vissa villkor uppfylls.

infrastruktur för olje- och koldioxidtransport, som är mest berättigade till åtgärder på EU-nivå. Prioriteringarna ska genomföras genom att:

- effektivisera genomförandet av tillståndsförfaranden för att påtagligt minska tidsåtgången för genomförande av projekt av gemensamt intresse, och för att öka allmänhetens engagemang och acceptans för genomförandet av sådana projekt,
- förenkla regelverket för projekt av gemensamt intresse inom gas- och elförsörjning genom att fördela kostnaderna utifrån vilka fördelar projekten medför, och genom att säkerställa att den tillåtna avkastningen är i linje med riskerna,
- säkerställa genomförandet av projekt med gemensamt intresse genom att tillhandahålla nödvändigt marknadsbaserat och direkt finansiellt stöd från EU. Förslaget tillhandahåller underlag för att identifiera projekt av gemensamt intresse som är berättigade till direkt finansiellt stöd från EU genom bidrag från fonden för ett sammanlänkat Europa, vilken även är föremål för ett separat lagförslag.

Förslaget är en strategisk prioritering i kommissionens arbetsprogram för 2011.

Allmän bakgrund

Att sammankoppla vår energiinfrastruktur och anpassa den efter de nya behoven är en viktig och brådskande utmaning som berör alla energisektorer.

Elnäten måste uppgraderas och moderniseras för att täcka det ökande energibehovet som uppstått på grund av betydande förändringar vad gäller vilka energikällor vi använder, och hur energi värderas. Energinäten måste även snarast byggas ut och uppgraderas, inbegripet genom byggandet av högeffektiva elnät för att främja en integrerad marknad och upprätthålla systemets nuvarande säkerhetsnivå, men framför allt för att transportera och jämnt fördela el från förnybara energikällor, som förväntas att mer än fördubblas under perioden 2007-2020. Samtidigt kommer det inte att vara möjligt att nå EU:s mål inför 2020 avseende energieffektivitet och förnybar energi utan nya innovationer och smartare nätverk, som är mer effektiva både vad gäller kraftöverföring och kraftdistribution, särskilt vad gäller informations- och kommunikationsteknik.

Förutsatt att leveranserna är stabila kommer naturgas att spela en allt viktigare roll i EU:s energimix under de kommande årtiondena, och gas kommer att bli ännu viktigare som reservbränsle för variabel elproduktion. På medellång sikt så kommer utarmandet av inhemska, konventionella naturgaskällor att leda till ett behov av ökad och diversifierad import av energi. Gasnätverk står inför ytterligare krav på flexibilitet. De rörledningar som transporterar gasen behöver fungera i båda riktningar, och det behövs större lagringsmöjligheter och ett flexibelt flöde, både för tillgången på flytande (LNG) och komprimerad gas (CNG).

Oljan kommer att spela en viktig roll i energimixen under kommande årtionden, och det är strategiskt viktigt att upprätthålla ett kontinuerligt flöde av råolja till kustlösa EU-länder i Central- och Östeuropa, som i dagsläget är beroende av begränsade energiförsörjningsvägar.

Slutligen skulle olika tekniker för avskiljning och lagring av koldioxid (CCS, carbon capture and storage) minska koldioxidutsläpp i stor skala och samtidigt möjliggöra användandet av fossila bränslen, vilka kommer att fortsätta att vara en viktig källa för energiproduktion under kommande årtionden. En framtida utveckling av ett gränsöverskridande nätverk för koldioxidtransport är beroende av att åtgärder vidtas omedelbart för att man ska kunna planera och utveckla en europeisk infrastruktur.

I kommissionens rapport till energirådet i juni 2011⁵ uppskattades det totala investeringsbehovet i energiinfrastrukturer av europeiskt intresse fram till 2020 att uppgå till cirka 200 miljarder euro:

- Av dessa beräknas cirka 140 miljarder investeras i elnät som distribuerar högspänningsström, både på land och till havs, lagring av elenergi, och lösningar med smarta nät som används både för överföring och distribution.
- Omkring 70 miljarder euro beräknas investeras i högtrycksrörledningar för gastransporter (rörledningar som kommer utifrån EU, samt rörledningar mellan medlemsländer), förvaring, terminaler för flytande/komprimerad gas (LNG/CNG) och infrastruktur för omvända flöden.
- Omkring 2,5 miljarder euro beräknas investeras i infrastruktur för koldioxidtransport.

Investeringarna kommer under perioden 2011 till 2020 att öka med 30 % för gas och upp till 100 % för el, jämfört med nuvarande nivåer. Dessa investeringar utgör en stor och brådskande utmaning som visar på skillnaderna mellan energiinfrastrukturen och infrastrukturerna inom andra områden, eftersom energinätets existens är en förutsättning för att nå de energi- och klimatpolitiska målen för 2020 och på längre sikt.

Under förutsättning att nuvarande strukturer och förhållanden är oförändrade, så kommer de största problemen att uppstå i samband med utfärdande av tillstånd, som försenar eller förhindrar att investeringarna genomförs innan 2020 (långdragna och ineffektiva tillståndsförfaranden och protester från allmänheten), lagar och förordningar, (de rättsliga ramarna är inte anpassade efter främjandet av prioriterade europeiska infrastrukturprojekt) och finansiering (begränsade finansieringsmöjligheter hos operatörerna, brist på anpassade finansieringsinstrument och tillräckligt stöd).

Befintliga bestämmelser

TEN-E-politiken har successivt utvecklats och formats under 1990-talet genom de olika TEN-E-riktlinjerna som tagits fram, och den motsvarande budgetförordningen. I 2006 års TEN-E-riktlinjer⁶ listades omkring 550 projekt som var berättigade till gemenskapsstöd, uppdelade i tre kategorier: projekt av europeiskt intresse (totalt 42 projekt), prioriterade projekt och projekt av gemensamt intresse. Dessa projekt innefattar enbart infrastruktur för el- och gasenergi. I rapporten som publicerades i april 2010 om implementeringen av TEN-E-riktlinjerna under perioden 2007-2009⁷ framgick att även om riktlinjerna bidrog positivt till vissa utvalda projekt genom att synliggöra dem på det politiska planet, så saknas fokus, flexibilitet och en top down-strategi för att täcka identifierade brister i infrastrukturen.

I TEN:s budgetförordning⁸ som antogs 20 juni 2007 fastslogs villkoren för samfinansiering av TEN-E-projekt, med en budget på 155 miljarder euro för perioden 2007-2013. TEN-E-programmets sammansättning och ekonomiska resurser (begränsad budget, inga instrument för riskreducering, ingen finansiering utanför EU, otillräckliga synergier med andra EU-fonder) har dock visat sig vara otillräckliga mot bakgrund av paradigmskiftet till ett energisystem med låga koldioxidutsläpp; därför behövs en stor utveckling av och investeringar i energiinfrastrukturer under kommande år.

---

⁵ SEK(2011)755.

⁶ Beslut nr 1364/2006/EG.

⁷ KOM(2010)203 och SEK(2010)505.

⁸ Förordning (EG) nr 680/2007.

Det europeiska energiprogrammet för återhämtning, som inrättades⁹ under en ekonomisk och finansiell kris, har för första gången anslagit omfattande engångsbelopp (runt 3,85 miljarder euro) till ett begränsat antal stödberättigade projekt inom el- och gasinfrastruktur, havsbaserad vindkraft och CCS-demonstrationsprojekt.

Förenlighet med EU:s politik och mål på andra områden

Detta initiativ är förankrat i Europa 2020-strategin för en smart och hållbar tillväxt för alla,¹⁰ en strategi som betonar vikten av energiinfrastrukturer som en del av flaggskeppsinitiativet ”Ett resurseffektivt Europa”. Initiativet understryker behovet av att så snabbt som möjligt uppgradera Europas energinätverk och skapa ett smart ”supernät” som sammankopplar alla europeiska energinät på kontinental nivå, vilket är särskilt viktigt för att integrera förnybara energikällor. De prioriteringar som fastställts, och de åtgärder som föreslås i detta initiativ ifråga om utfärdande av tillstånd, lagstiftning och finansiering, är helt i linje med de mål som nämns i föregående mening.

Detta förslag syftar till att ersätta de nuvarande TEN-E-riktlinjerna och har ett logiskt samband med förordningen avseende fonden för ett sammanlänkat Europa som utvecklats i syfte att ersätta den nuvarande budgetförordningen för TEN.

Initiativet är även ett viktigt bidrag för att kostnadseffektivt kunna uppnå de två bindande målen för 20 % förnybar energi, och en minskning på 20 % av utsläpp av växthusgaser¹¹ år 2020. Initiativet har även som målsättning att vara i linje med kommissionens färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppsnålt samhälle 2050, och EU:s långsiktiga målsättning att minska utsläpp av växthusgaser med 80-95 % jämfört med 1990 års nivåer till år 2050.¹²

I enlighet med artikel 11 i EUF-fördraget integrerar förslaget befintliga miljöskyddsbestämmelser i ett energiinfrastruktursammanhang.

2. RESULTAT AV KONSEKVENSANALYSER OCH SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER

Samråd, insamling av data och extern experthjälp

Detta förslag togs fram baserat på många olika bidrag som inkommit från medlemsstaterna och intresserade parter vid ett flertal olika tillfällen (under konferenser på hög nivå, workshoppar, undersökningar), bland annat under två offentliga samråd om utfärdande av tillstånd och om användningen av projektobligationer för infrastrukturprojekt¹³. Effekterna av de olika riktlinjer som föreslogs analyserades i två konsekvensanalyser som utfördes 2010 och 2011 där resultat från ett flertal studier och modeller användes. Tre av dessa beställdes specifikt i syftet att undersöka investeringsbehov, tillståndsförfaranden och finansieringsfrågor. Båda konsekvensanalyserna beaktade subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna och tog upp de ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenserna av de olika riktlinjerna.

Konsekvensanalys

I den första konsekvensanalysen från 2010 låg fokus på det nya initiativets räckvidd inom energisektorn, hur initiativet utformats vad gäller att identifiera prioriterade områden och att

---

⁹ Förordning (EG) nr 663/2009.

¹⁰ KOM(2010) 2020.

¹¹ Eller 30 % om vissa villkor uppfylls.

¹² KOM(2011) 112 i kombination med SEK(2011)288.

¹³ Se avsnitt 1.2.1 i den medföljande konsekvensanalysen.

välja ut projekt av gemensamt intresse, hur riktlinjer för regional samordning och regionalt samarbete tar sig uttryck och allmänna principer för utfärdande av tillstånd.

Med utgångspunkt i denna första analys fokuserade den andra analysen under 2011 på att i mycket större detalj undersöka möjliga riktlinjer för de tillståndsförfaranden, offentliga samråd, och den lagstiftning och finansiering som bör gälla för projekt av gemensamt intresse som väljs ut i syfte att genomföra de tidigare fastställda prioriterade infrastrukturerna. För vart och ett av de problemområden som identifierats i analysen utvärderas tillgängliga, effektiva och kostnadseffektiva lösningar.

Utfärdande av tillstånd och offentliga samråd

I analysen jämförs tre alternativ: inrättandet av ett system för gemensamt intresse; etablering av regler för tidsbegränsning av tillståndsförfaranden och regler för hur tillståndsförfaranden ska organiseras, särskilt vad gäller prövning vid en enda instans, och en tidsgräns; samt en kombination av de två föregående alternativen.

Vad gäller åtgärder som är relaterade till habitatdirektivet, så förväntas inverkan på den lokala miljön av systemet för gemensamt europeiskt intresse att endast vara relevant för några få begränsade projekt av gemensamt intresse, som eventuellt står i konflikt med Natura 2000-områden, vilka dock är av avgörande vikt för att uppnå de energi- och klimatpolitiska målen.

Det sistnämnda policyalternativet anses ha de mest övergripande positiva effekterna av de tre olika alternativen, då detta alternativ skulle medföra att nästan alla nödvändiga projekt av gemensamt intresse slutförs inom tidsramen fram till år 2020, förutsatt att lämplig lagstiftning och finansiering är på plats. Detta alternativ förväntas ha en starkare påverkan på miljön, en starkare samhällelig påverkan på sysselsättningen och starkare ekonomisk inverkan på BNP då alla projekt av gemensamt intresse skulle slutföras, och skulle även innebära betydligt minskade administrativa kostnader.

Regleringsfrågor

I analysen jämförs tre alternativ: kostnadsfördelning över gränserna, incitament för investering och en kombination av de två föregående alternativen.

Analysen visar att både en förutsedd mekanism för kostnadsfördelning över gränserna, och incitament som står i proportion till riskerna som operatören är utsatt för, är nödvändiga för att säkerställa genomförandet av projekt av gemensamt intresse som står inför utmaningar vad gäller lönsamhet. De övergripande ekonomiska, sociala och miljömässiga effekterna är stora, och positiva.

Finansiering

Med avseende på en bedömning av alla möjliga åtgärder för utveckling av infrastruktur behandlar analysen även fyra olika finansieringsmöjligheter, även om dessa möjligheter tar sig uttryck i riktlinjer som gäller för förordningen om inrättandet av Fonden för ett sammanlänkat Europa: användande av riskdelningsinstrument (inbegripet projektobligationer och garantier); användande av riskkapitalinstrument (inbegripet andelsägande genom aktieförvärv); användande av beviljat stöd för projektstudier och konstruktion; och en kombination av beviljat stöd, riskdelning och riskkapitalinstrument.

Det sistnämnda alternativet har de mest positiva övergripande effekterna, eftersom det ackumulerar de positiva effekterna av de enskilda alternativen och tillhandahåller en flexibel ”verktygslåda” som innehåller marknadsbaserade instrument och direkt ekonomiskt stöd, vilket leder till synergier och effektivitetsvinster genom att erbjuda den mest kostnadseffektiva lösningen för risker vid specifika projekt. Detta alternativ återspeglar även

de åtgärder som föreslagits i förordningen om inrättandet av Fonden för ett sammanlänkat Europa.

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER

Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

I den föreslagna förordningen prioriteras tolv strategiska transeuropeiska korridorer och områden för energiinfrastruktur. Inom en uppsättning av definierade kategorier för energiinfrastruktur fastställer förordningen regler för att identifiera projekt av gemensamt intresse vilka är nödvändiga för att genomföra de ovan nämnda prioriteringarna. Förordningen etablerar i detta syfte en urvalsprocess som baseras på regionala expertgrupper, och byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (ACER) kommer att ha en rådgivande roll i processen i frågor som rör el- och gasenergi. Det slutgiltiga beslutet för en unionsomfattande lista över projekt av gemensamt intresse tas av kommissionen, och ska uppdateras vartannat år. De regionala expertgrupperna och byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (ACER) ansvarar för övervakning och utvärdering av genomförande av projekt av gemensamt intresse. Kommissionen kan nominera europeiska samordnare för de projekt av gemensamt intresse som står inför svårigheter.

Förslaget etablerar ett system för gemensamt intresse för projekt av gemensamt intresse. En nationell behörig myndighet inom varje medlemsstat tilldelas särskilt ansvar för att samordna och övervaka tillståndsförfaranden för projekt av gemensamt intresse, och etablera minimikrav på insyn i processerna och engagemang av allmänheten, samt för att fastställa en tidsbegränsning för tillståndsförfaranden. Förslaget klargör också att projekt av gemensamt intresse under vissa villkor får genomföras på grund av "tvingande övervägande allmänintresse" såsom detta definieras i direktiven 92/43/EG och 2000/60/EG. Åtgärderna står i proportion till syftet att anpassa de nödvändiga nationella administrativa förfarandena för att underlätta genomförandet av huvudsakligen gränsöverskridande projekt av gemensamt intresse. Det står medlemsstaterna fritt att utforma egna specifika interna förfaranden, i linje med deras respektive nationella rättssystem, för att uppfylla kraven i denna förordning.

Den föreslagna förordningen tillhandahåller en metod och en process för att utarbeta en harmoniserad systemomfattande kostnadsnyttoanalys för elektricitets- och gasrelaterade projekt av gemensamt intresse. Med utgångspunkt i denna metod ålägger förordningen de nationella tillsynsmyndigheterna och ACER att ansvara för att anslå kostnader för gränsöverskridande projekt av gemensamt intresse inom dessa sektorer, i enlighet med eventuella fördelar eller positiva följder som direkt eller indirekt påverkar medlemsstaterna. Nationella tillsynsmyndigheter ombeds också att tillhandahålla lämpliga incitament genom avgifter för genomförandet av projekt av gemensamt intresse som av motiverade skäl står inför stora risker.

Slutligen fastställer förordningen gällande villkor för att avgöra huruvida ett projekt av gemensamt intresse är berättigat till ekonomiskt stöd i enlighet med förordningen om inrättandet av Fonden för ett sammanlänkat Europa. Ett projekt kan vara både en studie (detta gäller för alla projekt av gemensamt intresse förutom för projekt inom oljesektorn) och arbeten (detta gäller för alla projekt av gemensamt intresse som rör smarta nät och koldioxidhantering och för el- eller gasrelaterade projekt av gemensamt intresse som uppfyller vissa villkor, särskilt villkoret om att de erhållit ett beslut om kostnadsfördelning över gränserna).

Rättslig grund

Förslaget baseras på artikel 172 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Enligt artikel 171.1 ”ska unionen ställa upp en serie riktlinjer som omfattar mål, prioriteringar och huvudlinjer för de åtgärder som förutses när det gäller de transeuropeiska näten: i dessa riktlinjer ska projekt av gemensamt intresse preciseras”. I artikel 172 specificeras att riktlinjerna och de andra åtgärder som avses i artikel 171.1 ska antas genom medbeslutandeförfarande.

Subsidiaritetsprincipen

Subsidiaritetsprincipen gäller för detta förslag, i den mån energipolitiken inte avser ett område där unionen är ensam behörig. Energiinfrastrukturen påverkar hela Europa oavsett lands- och nationsgränser. Medlemsstaternas lagstiftning är inte anpassad till att hantera de europeiska energiinfrastrukturerna i deras helhet, och de enskilda nationella förvaltningarna saknar den kompetens som krävs. Ur ett ekonomiskt perspektiv kan energinäten bäst utvecklas när utbyggnaden planeras ur ett europeiskt perspektiv, som omfattar åtgärder på EU-nivå såväl som åtgärder på medlemsstatlig nivå, samtidigt som den inneboende kompetensen inom varje respektive nivå respekteras. Subsidiaritetsprincipen respekteras därför i den föreslagna förordningen.

Proportionalitetsprincipen och val av rättsakt

Förslaget sträcker sig inte bortom det som är nödvändigt för att uppnå de fastställda målen, med beaktande av de mål för energi- och klimatpolitiken som bestämts på unionsnivå och de hinder som ligger i vägen för att utveckla adekvata energiinfrastrukturer. Den valda rättsakten är en förordning, som är till alla delar bindande och direkt tillämplig. En sådan rättsakt är nödvändig för att säkerställa att de prioriterade energiinfrastrukturerna slutförs inom utsatt tid före 2020.

I synnerhet står inrättandet av ett ramverk för tillståndsförfaranden med de behöriga myndigheterna på nationell nivå, inom vilket det finns tydliga tidsbegränsningar, och tillståndsförfarandena kan utföras i enlighet med nationella särdrag, i proportion till målsättningen att påskynda tillståndsförfarandena.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Alla budgetkonsekvenser som uppstår till följd av detta förslag behandlas i finansieringsöversikten för den föreslagna förordningen om inrättandet av Fonden för ett sammanlänkat Europa.

5. VALFRIA DELAR

Upphävande av gällande lagstiftning

Om förslaget antas kommer beslut nr 1364/2006/EG att upphöra att gälla från och med 1 januari 2014. Detta kommer dock inte att påverka beviljandet, fortsättningen eller ändringen av något ekonomiskt stöd som kommissionen tillhandahåller inom ramen för ansökningsomgångar som omfattas av TEN:s nuvarande budgetförordning för projekt som avses i detta beslut, eller för TEN-E-projekt som får stöd genom strukturfonder.

Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES)

Förslaget rör EES-frågor och ska därför gälla för EES.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer och om upphävande av beslut nr 1364/2006/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 172,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁴,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹⁵,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Den 26 mars 2010 godkände Europeiska rådet kommissionens förslag om att inleda den nya strategin ”Europa 2020”. En av prioriteringarna i Europa 2020-strategin¹⁶ är hållbar tillväxt, vilken ska uppnås genom främjande av en grönare, mer resurseffektiv, och mer konkurrenskraftig ekonomi. I strategin betonas vikten av energiinfrastrukturer som en del i flaggskeppsinitiativet ”Ett resurseffektivt Europa” genom uppmärksammande av behovet av att så snabbt som möjligt uppgradera Europas energinätverk och sammankoppla dem på kontinental nivå, vilket är särskilt viktigt för att integrera förnybara energikällor.
- (2) I kommissionens meddelande om ”Prioriteringar för energiinfrastruktur för 2020 och framåt - Förslag för ett integrerat europeiskt energinät”¹⁷, följt av rådets (transport, telekommunikation och energi) slutsatser av den 28 februari 2011, och Europaparlamentets förordning av den 6 juli 2011 efterlyses nya riktlinjer för energiinfrastrukturen för att optimera utvecklingen av nätverk på europeisk nivå fram till 2020 och efter, för att unionen ska kunna nå sina huvudsakliga energipolitiska mål vad gäller konkurrenskraft, hållbarhet och försörjningstrygghet.
- (3) I Europeiska rådets slutsatser av den 4 februari 2011 understryks behovet av att modernisera och bygga ut Europas energiinfrastruktur, och behovet av att sammankoppla energinät över gränserna för att sammanhållningen mellan

---

¹⁴ EUT C., s..

¹⁵ EUT C., s..

¹⁶ KOM(2010) 2020.

¹⁷ KOM(2010) 677.

medlemsstaterna ska fungera, och för att tillhandahålla alternativa försörjnings- eller genomfartsvägar och energikällor, samt för att utveckla förnybara energikällor som kan konkurrera med traditionella energikällor. Det betonades också att ingen medlemsstat ska vara avskuren från Europas gas- och elnät efter 2015, eller sakna en trygg energiförsörjning på grund av brist på lämpliga kopplingar till energinäten.

- (4) I Europaparlamentet och rådets beslut nr 1364/2006/EG av den 6 september 2006 fastställs riktlinjer för transeuropeiska energinätverk¹⁸. Målsättningen för dessa riktlinjer (TEN-E-riktlinjerna) är att stödja slutförandet av EU:s inre energimarknad, och samtidigt uppmuntra en rationell produktion, transport, distribution och ett rationellt användande av energiresurser, att minska isoleringen av mindre gynnade områden och öregioner, att trygga och diversifiera EU:s energiförsörjning, även genom samarbete med tredjeländer, och att bidra till en hållbar utveckling och skydd av miljön.
- (5) I en utvärdering av de nuvarande TEN-E-riktlinjerna påvisades tydligt att även om riktlinjerna bidrog positivt till vissa utvalda projekt genom att synliggöra dem på det politiska planet, så saknades en vision, fokus och flexibilitet för att täcka identifierade brister i infrastrukturen.
- (6) Att skynda på uppgraderingen av existerande energiinfrastrukturer, och utvecklingen av nya sådana, är avgörande för att uppnå unionens energi- och klimatpolitiska målsättningar, vilka består av att täcka den inre marknadens behov av energi och garantera en säker energiförsörjning, särskilt vad gäller gas och olja, att minska utsläppen av växthusgaser med 20 %¹⁹, att öka andelen förnyelsebar energi i den slutgiltiga energiförbrukningen till 20 %, ²⁰och att höja energieffektiviteten med 20 % till 2020. Samtidigt måste unionen förbereda energiinfrastrukturerna inför en fortsatt minskande kolanvändning på lång sikt fram till 2050.
- (7) Trots dess rättsliga existens såsom den är definierad i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma bestämmelser för den inre marknaden för el,²¹ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas²² är den inre energimarknaden fortfarande splittrad på grund av otillräckliga sammankopplingar mellan nationella energinät. EU-omfattande integrerade nät är dock mycket viktiga för att säkerställa en konkurrenskraftig och väl fungerande integrerad marknad, som ska främja tillväxt och en hållbar utveckling.
- (8) Unionens energiinfrastruktur bör uppgraderas för att öka motståndskraften mot naturliga eller av människohand skapade katastrofer, negativa klimatförändringar och hot mot säkerheten, särskilt vad gäller europeisk kritisk infrastruktur enligt vad som anges i rådets direktiv 2008/114/EG av den 8 december 2008 om identifiering av, och klassificering som, europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behovet att stärka skyddet av denna ²³.

---

¹⁸ EUT L 262, 22.9.2006, s. 1.

¹⁹ Eller 30 % om vissa villkor uppfylls.

²⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor, EUT L 140, 5.6.2009, s. 16.

²¹ EUT L 211, 14.8.2009, s. 55.

²² EUT L 211, 14.8.2009, s. 94.

²³ EUT L 345, 23.12.2008, s. 75.

- (9) Vikten av att använda smarta energinät för att uppnå unionens energipolitiska mål har bekräftats i ett meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén, med titeln ”Smarta nät: från innovation till utbyggnad”²⁴.
- (10) I kommissionens meddelande ”EU:s energipolitik: Samarbete med partner utanför våra gränser”²⁵ betonades att unionen, i sina yttre relationer, behöver främja utvecklingen av energiinfrastrukturer även utanför unionens gränser för att stödja den socioekonomiska utvecklingen. Unionen bör främja infrastrukturprojekt som sammankopplar unionens energinät med tredjeländers energinät, särskilt med grannländer, och med länder som unionen inlett specifika energisamarbeten med.
- (11) Fram till år 2020 beräknas investeringsbehovet för viktig infrastruktur för el- och gasnät i Europa att vara runt 200 miljarder. Investeringsbehovet är avsevärt större jämfört med tidigare nivåer, och detta i kombination med det brådskande behovet av att genomföra de prioriterade energiinfrastrukturerna kräver nya riktlinjer för hur lagstiftning och finansiering för energiinfrastrukturer ska utformas, särskilt för infrastrukturer som går över landsgränser.
- (12) I ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar till rådet (transport, telekommunikation och energi) av den 10 juni 2011²⁶ med titeln ”Energy infrastructure investment needs and financing requirements” (Finansiella krav och investeringsbehov för energiinfrastruktur”) framhålls att det finns en risk för att ungefär hälften av de investeringar som behövs fram till 2020 inte kommer att genomföras i tid, eller inte kommer att genomföras överhuvudtaget på grund av hinder förknippade med tillståndsförfaranden, lagstiftning och finansiering.
- (13) I denna förordning fastställs regler för utveckling inom utsatt tid av transeuropeiska energinät och driftskompatibilitet för dessa, med avseende på att uppnå förordningens energipolitiska mål i syfte att säkra en fungerande inre energimarknad, en trygg energiförsörjning i unionen, främja energieffektivitet och energibesparing, utveckling av nya och förnyelsebara energikällor, och att främja sammankoppling av energinätverk. Genom dessa målsättningar bidrar detta förslag till en smart, hållbar och inkluderande tillväxt, och för fram fördelar för hela Europeiska unionen vad gäller konkurrenskraft, och ekonomisk, social och territoriell sammanhållning.
- (14) Efter nära samråd med alla medlemsstater och behöriga parter har kommissionen identifierat tolv strategiska transeuropeiska infrastrukturprioriteringar vars slutförande till 2020 är av avgörande vikt för att nå unionens energi- och klimatpolitiska mål. Dessa prioriterade åtgärder sträcker sig över olika geografiska regioner och tematiska områden vad gäller överföring och lagring av elektricitet, gasöverföring och lagring av gas, infrastruktur för flytande eller komprimerad gas, koldioxidtransport, samt oljeinfrastruktur.
- (15) Identifiering av projekt av gemensamt intresse bör ske på grundval av gemensamma, transparenta och objektiva kriterier och utifrån i vilken grad de bidrar till att uppnå de energipolitiska målen. För el och gas bör de föreslagna projekten ingå i den senast tillgängliga tioårsplanen för nätverksutveckling. Denna plan bör särskilt beakta

---

²⁴ KOM(2011) 202 slutlig.

²⁵ KOM(2011) 539.

²⁶ SEK(2011)755.

slutsatserna från Europeiska rådets mötte den 4 februari avseende behovet av att integrera perifära energimarknader.

- (16) I syfte att efterleva artikel 172 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt bör regionala grupper inrättas, som bör ha till uppgift att föreslå projekt av gemensamt intresse som medlemsstaterna sedan kan godkänna. För att säkerställa bred konsensus bör dessa regionala grupper garantera nära samarbete mellan medlemsstater, nationella tillsynsmyndigheter, projektens initiativtagare och övriga berörda parter. Samarbetet bör i möjligaste mån utgå från det befintliga regionala samarbetet mellan nationella tillsynsmyndigheter och de systemansvariga för överföringssystem och andra samarbetsstrukturer på regional nivå som inrättats av medlemsstaterna och kommissionen.
- (17) Listan över projekt av gemensamt intresse för hela unionen bör begränsas till att endast omfatta de projekt som tillför mest till genomförandet av de strategiska prioriteringarna för korridorer och områden för energiinfrastruktur. Beslut om vilka projekt som hamnar på listan bör fattas av kommissionen, som bör respektera medlemsstaternas rätt att godkänna projekt av gemensamt intresse som är kopplade till deras territorium. Enligt analysen i den medföljande konsekvensanalysen uppskattas antalet sådana projekt till ett hundratal inom elområdet, och runt femtio inom gasområdet.
- (18) Projekt av gemensamt intresse bör genomföras så fort som möjligt, och de bör noga övervakas och utvärderas, och den administrativa bördan för projektets initiativtagare bör vara minimal. Kommissionen bör nominera europeiska samordnare för projekt med särskilda svårigheter.
- (19) Tillståndsförfaranden bör inte leda till att den administrativa bördan blir oproportionerligt stor i förhållande till projektets omfattning eller komplexitet, eller utgöra ett hinder för att utveckla transeuropeiska energinätverk och tillgång till marknaden. I Europeiska rådets slutsatser av den 19 februari 2009 påtalades vikten av att identifiera och avlägsna hinder för investeringar, inbegripet genom att effektivisera planerings- och samrådsförfaranden. Dessa slutsatser bekräftades ytterligare av Europeiska rådets slutsatser av den 4 februari 2011 effektivisera och förbättra tillståndsförfaranden och samtidigt respektera den nationella behörigheten.
- (20) Projekt av gemensamt intresse bör prioriteras på nationell nivå för att säkerställa att de får en snabb administrativ behandling. De behöriga myndigheterna bör betrakta projekt av gemensamt intresse som varande av allmänintresse. Projekt som påverkar miljön negativt bör under speciella omständigheter få genomföras, på grund av tvingande övervägande allmänintresse om alla villkor i direktiven 92/43/EG och 2000/60/EG uppfylls.
- (21) Inrättandet av en enda behörig myndighet på nationell nivå som integrerar eller samordnar alla tillståndsförfaranden (prövning vid en enda instans) bör förenkla processen runt utfärdande av tillstånd, öka effektiviteten och insynen och främja samarbete mellan medlemsstaterna.
- (22) Trots att det finns etablerade riktlinjer för allmänhetens engagemang i den beslutsfattande processen vad gäller beslut som rör miljön, så behövs ytterligare åtgärder för att säkerställa högsta möjliga nivå för insyn och allmänhetens engagemang i alla relevanta frågor kring tillståndsgivningsförfaranden för projekt av gemensamt intresse.

- (23) Ett korrekt och samordnat genomförande av rådets ändrade direktiv 85/337/EG och av Århus- och Esbokonventionerna bör säkra en harmonisering av huvudprinciperna för en bedömning av effekter på miljön, även i ett gränsöverskridande sammanhang. Medlemsstater bör samordna sina bedömningar av projekt av gemensamt intresse och tillhandahålla gemensamma utvärderingar när så är möjligt.
- (24) Med tanke på det brådskande behovet av att utveckla energiinfrastrukturer, måste förenklingen av tillståndsgivningsförfaranden åtföljas av en tydlig tidsgräns för de behöriga myndigheternas föreskrivande beslut gällande projektets konstruktion. Tidsgränsen bör stimulera en effektivare definition och hantering av förfarandena, och bör under inga omständigheter påverka upprätthållandet av en hög standard för miljöskydd och allmänhetens engagemang.
- (25) Denna förordning, i synnerhet bestämmelserna om tillståndsgivning, allmänhetens engagemang, och genomförandet av projekt av gemensamt intresse, bör tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av unionslagstiftningen och internationell lagstiftning, inbegripet bestämmelser om skydd av miljön och människors hälsa, och bestämmelser som antagits enligt den gemensamma fiskeri- och sjöfartspolitik
- (26) Bedömning av kostnad för och fördelar med ett infrastrukturellt projekt på grundval av en harmoniserad metod för systemomfattande analys av energisystem, inom ramen för de tioårsplaner för nätverksutveckling som förberetts av ENTSO i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel²⁷, och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten²⁸, granskad av ACER (Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter) i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 713/2009 av den 13 juli 2009 om inrättande av en byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter²⁹ bör vara utgångspunkten för diskussioner om lämplig kostnadsfördelning.
- (27) På en alltmer integrerad inre energimarknad är tydliga och transparenta regler för gränsöverskridande kostnadsallokering nödvändiga för att påskynda investeringar i gränsöverskridande infrastruktur. Under Europeiska rådets möte av den 4 februari 2011 uppmärksammades vikten av att främja en rättslig ram som attraherar investeringar i nätverken, med avgifter på en nivå som är förenlig med behovet av finansiering och en lämplig kostnadsfördelning för gränsöverskridande investeringar, samtidigt som ramen bör stärka konkurrensen och konkurrenskraften, i synnerhet vad gäller europeisk industri, och ta med konsekvenser för konsumenterna i beräkningen.
- (28) Gällande lagstiftning om den inre marknaden för energi föreskriver att avgifter för tillgång till gas- och elnät ska ge adekvata incitament för investering. När de tillämpar lagstiftningen för den inre marknaden för energi bör de nationella tillsynsmyndigheterna försäkra att incitament för projekt av gemensamt intresse, även incitament på längre sikt, står i proportion till det specifika projektets risknivå. Detta gäller särskilt för innovativ överföringsteknik inom elsektorn för att möjliggöra ett storskaligt införlivande av förnybar energi, för att kunna fördela energiresurser, och möta efterfrågan på sammankopplade energinät; det gäller också för gasöverföringsinfrastruktur som erbjuder avancerad kapacitet eller extra flexibilitet på

---

²⁷ EUT L 211, 14.8.2009, s.15.

²⁸ EUT L 211, 14.8.2009, s. 36.

²⁹ EUT L 211, 14.8.2009, s. 1.

marknaden för att möjliggöra kortfristig handel eller back-uppleveranser i samband med leveransstörningar.

- (29) Det europeiska energiprogrammet för återhämtning (EEPR³⁰) har påvisat mervärdet i att verka för privat finansiering genom betydande finansiellt stöd från unionen i syfte att genomföra projekt av europeiskt intresse. Europeiska rådet av den 4 februari 2011 erkände att vissa projekt inom energiinfrastruktur kan behöva begränsad offentlig finansiering som en hävstång för privat finansiering. I ljuset av den ekonomiska och finansiella krisen och budgetrestriktionerna bör riktat stöd genom både medel och finansiella instrument utvecklas i nästa fleråriga budgetram, vilket kommer att attrahera nya investeringar i de prioriterade korridorerna och områdena för energiinfrastruktur samtidigt som unionens budget hålls så låg som möjligt.
- (30) Projekt av gemensamt intresse inom el-, gas- och koldioxidsektorerna bör vara berättigade att erhålla EU-stöd för studier, och under vissa villkor bör även arbeten inom ramen för den föreslagna förordningen om fonden för ett sammankopplat Europa vara stödberättigande, antingen i form av ekonomiskt stöd eller genom innovativa finansiella instrument. Detta kommer att säkra att de projekt av gemensamt intresse som inte är genomförbara i enlighet med den nuvarande rättsliga ramen och de gällande förhållandena på marknaden kan få skraddarsydda lösningar för finansiering. Sådant ekonomiskt stöd bör garantera behövliga synergier genom finansiering från instrument inom ramen för andra EU-strategier. I synnerhet Fonden för ett sammanlänkat Europa bör utnyttjas för finansiering av energiinfrastruktur av EU-betydelse, medan strukturfonderna kan finansiera smarta energiöverföringsnät av lokal eller regional betydelse. De båda finansieringskällorna kan på så sätt komplettera varandra.
- (31) Beslut nr 1364/2006/EG bör därför upphävas.
- (32) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att utveckla transeuropeiska energinät, driftskompatibilitet hos dessa och kopplingar till dessa, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I – ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställer riktlinjer för punktlig utveckling av prioriterade korridorer och områden för transeuropeisk infrastruktur för energi och driftskompatibilitet för dessa som anges i bilaga I.
2. I synnerhet sörjer denna förordning för att

---

³⁰ EUT L 200, 31.7.2009, s. 31.

- (a) regler fastställs för att identifiera de projekt av gemensamt intresse som är nödvändiga för att genomföra dessa prioriteringar, och som faller under energiinfrastruktorkategorierna för elektricitet, gas, olja och koldioxid, såsom det anges i bilaga II,
- (b) projekt av gemensamt intresse ska kunna genomföras inom utsatt tidsram genom att påskynda tillståndutfärdanden och stärka engagemanget hos allmänheten,
- (c) regler för gränsöverskridande kostnadsfördelning av kostnader och riskrelaterade incitament för projekt av gemensamt intresse fastställs,
- (d) stödberättigande villkor för ekonomiskt unionsstöd för projekt av gemensamt intresse i enlighet med förordningen om inrättandet av Fonden för ett sammanlänkat Europa fastställs.

Artikel 2

Definitioner

Utöver de definitioner som anges i direktiv 2009/28/EG, 2009/72/EG, 2009/73/EG och i förordningarna (EG) nr 713/2009, (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009 gäller följande definitioner

1. *energiinfrastruktur*: all fysisk utrustning som är utformad för att överföra och distribuera elektricitet eller gas, transportera olja eller koldioxid, för lagring av elektricitet eller gas, och som är belägen i unionen eller som kopplar samman unionen och ett eller fler tredjeländer,
2. *heltäckande beslut*: beslut som fattats av en ansvarig myndighet om att bevilja eller vägra tillstånd för att bygga energiinfrastruktur som hör till ett projekt, utan att det påverkar några efterföljande beslut som fattas inom ramen för tillståndsgivning för tillgång till egendom, administrativa eller rättsliga förfaranden för överklagande därefter,
3. *projekt*: en eller flera ledningar, rörledningssystem, anläggningar, utrustning, installationer och tillhörande infrastruktur, enligt vad som definieras i bilaga II, som ingår i ett syfte att bygga ny energiinfrastruktur eller förstärka eller uppgradera existerande energiinfrastruktur,
4. *projekt av gemensamt intresse*: projekt som är nödvändiga för att genomföra de prioriterade energiinfrastrukturkorridorerna och -områdena utsedda i bilaga I,
5. *initiativtagare till projekt*:
  - (a) systemansvariga för överföringssystem, systemansvariga för distributionssystem, andra aktörer eller investerare som utvecklar ett projekt av gemensamt intresse, eller
  - (b) om det finns flera systemansvariga för överföringssystem, systemansvariga för distributionssystem, andra aktörer eller investerare eller grupper av dessa, syftar ”initiativtagare till projekt” på en enhet med status som rättssubjekt i enlighet med gällande nationell lagstiftning, som utsetts genom avtal mellan de ovan nämnda grupperna, dessa, och som kan åta sig rättsliga förpliktelser och ekonomiskt ansvar på de avtalsbundna parternas vägnar.

KAPITEL II – PROJEKT AV GEMENSAMT INTRESSE

Artikel 3

Identifiering av projekt av gemensamt intresse

1. Kommissionen ska etablera en lista över projekt av gemensamt intresse för hela unionen. Listan ska granskas och uppdateras vartannat år om så är nödvändigt. Den första listan ska vara antagen senast 31 juli 2013.
2. Kommissionen ska inrätta och rådgöra med en regional samarbetsgrupp i arbetet med att identifiera projekt av gemensamt intresse. Gruppen, såsom den definieras i del 1 i bilaga III, ska väljas ut baserat på de prioriterade korridorerna och områdenas respektive geografiska område i enlighet med bilaga I.
3. Varje grupp ska upprätta en lista över sina föreslagna projekt av gemensamt intresse i enlighet med förfarandet som anges i del 2 i bilaga III, där projekten rangordnas enligt deras respektive bidrag till genomförandet av de prioriterade energiinfrastrukturkorridorerna och områdena i bilaga I och uppfyllandet av kriterierna i artikel 4. Alla förslag för projekt av gemensamt intresse kräver godkännande från medlemsstaten (-rna) i vilkas territorium projektet ska utföras.
4. För el- och gasprojekt som faller under kategorierna som avses i punkt 1 och 2 i bilaga II ska alla grupper sända in gruppernas lista över projekt av gemensamt intresse till ACER senast sex månader innan antagningsdatum till den unionsomfattande listan i punkt 1.

För olje- och koldioxidtransportprojekt som faller under kategorierna som avses i punkt 3 och 4 i bilaga II ska alla grupper sända in gruppernas lista över projekt av gemensamt intresse till kommissionen senast sex månader innan antagningsdatum till den unionsomfattande listan i punkt 2.
5. För el- och gasprojekt som faller under kategorierna som avses i punkt 1 och 2 i bilaga II, ska ACER inom två månader från ankomstdatum för listan över föreslagna projekt av gemensamt intresse som anges i första punkten under punkt 4, förse kommissionen med ett yttrande om den föreslagna listan över projekt av gemensamt intresse, och i yttrandet speciellt beakta en konsekvent tillämpning av de kriterier som fastställts i artikel 4 för grupperna, och även resultaten av analysen ENTSO för el och gas i enlighet med punkt 2.6 i bilaga III.
6. För olje- och koldioxidtransportprojekt som faller under kategorierna som avses i punkt 3 och 4 i bilaga II ska kommissionen utvärdera hur väl kriterierna som fastställts i artikel 4 tillämpats. För koldioxidprojekt som faller under kategorin som avses i punkt 4 i bilaga II ska kommissionen även beakta potentialen för framtida utvidgning som kan innefatta ytterligare fler medlemsstater.
7. Efter kommissionens beslut om antagande som avses i punkt 1, ska projekt av gemensamt intresse utgöra en del av de relevanta regionala investeringsplaner i enlighet med artikel 12 i förordning (EG) nr 714/2009 och förordning (EG) nr 715/2009 och en del av de relevanta tioårsplanerna för nätverksutveckling i enlighet med artikel 22 i direktiven 72/2009/EG och direktiv nr 73/2009/EG, och andra nationella planer för infrastruktur, när så är lämpligt. Projekten ska beviljas högsta möjliga prioritet i alla dessa planer.

Artikel 4
Kriterier för projekt av gemensamt intresse

1. Projekt av gemensamt intresse ska uppfylla följande allmänna kriterier
  - (a) projektet är nödvändigt för genomförandet av de prioriterade energiinfrastrukturkorridorerna och områdena som anges i bilaga I,
  - (b) projektet är ekonomiskt, socialt och miljömässigt genomförbart, och
  - (c) projektet omfattar minst två medlemsstater, antingen genom att det korsar en eller fler medlemsstaters gränser, eller genom att det är beläget på en medlemsstats territorium och har en betydande gränsöverskridande påverkan i enlighet med punkt 1 i bilaga IV.

2. Vidare ska följande specifika kriterier gälla för projekt av gemensamt intresse som faller under specifika energiinfrastrukturkategorier:
  - (a) för de projekt för elöverföring och lagring av el som faller under kategorierna som avses i punkt 1.a till d i bilaga II ska projektet väsentligt bidra till att uppfylla minst ett av följande specifika kriterier
    - marknadsintegration, konkurrenskraft och systemflexibilitet,
    - hållbarhet, bland annat genom överföring av förnybar kraftgenerering till stora förbrukningscenter och lagringsplatser,
    - driftskompatibilitet och säker drift av system.
  - (b) för de projekt som faller under kategorierna som avses i punkt 2 i bilaga II ska projektet avsevärt bidra till att uppfylla minst en av följande specifika kriterier
    - marknadsintegration, driftskompatibilitet och systemflexibilitet,
    - försörjningstrygghet, bland annat genom diversifiering av försörjningskällor, försörjning av motparter och rutter,
    - konkurrens, bland annat genom diversifiering av försörjningskällor, försörjning av motparter och rutter,
    - hållbarhet.
  - (c) projekt för smarta elnät som faller under kategorierna som avses i punkt 1 e i bilaga II, ska projektet avsevärt bidra till minst en av följande specifika funktioner
    - att integrera och involvera nätanvändare i nya tekniska krav med avseende på deras elförsörjning och behov,
    - effektivitet och driftskompatibilitet för överföring och distribution av elektricitet i den dagliga driften av nätet,
    - nätverkssäkerhet, systemkontroll och försörjningskvalitet,
    - optimerad planering av framtida kostnadseffektiva investeringar i nätverk,
    - skapandet av en fungerande marknad och kundservice,
    - involvering av slutanvändare i hanteringen av deras energianvändning.

- (d) för de oljetransportprojekt som faller under kategorierna som avses i punkt 3 i bilaga II, ska projektet avsevärt bidra till att uppfylla följande tre specifika kriterier
    - försörjningstrygghet för att minska beroende av en enda försörjningskälla eller en enda försörjningsrutt,
    - effektivt och hållbart utnyttjande av resurser genom att minska miljörisker,
    - driftskompatibilitet.
  - (e) för de projekt inom koldioxidtransport som faller under kategorierna som avses i punkt 4 i bilaga II ska projektet avsevärt bidra till att uppfylla följande tre specifika kriterier
    - undvikande av koldioxidutsläpp till låg kostnad, och upprätthållande av en säker energiförsörjning,
    - ökad motståndskraft och säkerhet för koldioxidtransport,
    - effektivt utnyttjande av resurser genom möjliggörande av flera CO₂-källor och förvaringsplatser genom gemensam infrastruktur och minskning av den miljömässiga bördan och riskerna.
3. Vad gäller projekt som faller under kategorierna som avses i punkt 1 till 3 i bilaga II ska kriterierna som avses i denna artikel utvärderas i enlighet med indikatorerna i punkt 2 till 5 i bilaga IV.
  4. När projekten rangordnas efter deras bidrag till genomförandet av samma prioritet, ska man även beakta projektets bidrag med avseende på i hur hög grad det möter unionens strategiska mål för marknadsintegration och konkurrens, hållbarhet och försörjningstrygghet, antalet medlemsländer som påverkas av det föreslagna projektet och hur det kompletterar andra föreslagna projekt. För projekt som faller under kategorin som avses i punkt 1 e i bilaga II, ska även antalet användare som påverkas av projektet beaktas, och även årlig energiförbrukning och andelen energi från reglerbara källor som genereras i användarnas geografiska område.

Artikel 5

Genomförande och övervakning

1. Initiativtagare till projekt bör genomföra projekt av gemensamt intresse i enlighet med en genomförandeplan som innefattar en tidsplan för genomförbarhetsstudier och studier för utformning av projektet, godkännande, konstruktion och idrifttagning, och schemat för tillståndsgivning som avses i artikel 11.3. Systemansvariga för överförings- eller distributionssystem och andra aktörer bör förvalta projekt av gemensamt intresse i deras område.
2. ACER ska tillsammans med grupperna övervaka utvecklingen för projekten av gemensamt intresse. Grupperna kan begära ytterligare information som tillhandahålls i enlighet med punkterna 3, 4 och 5, verifiera informationen på plats och kalla till möten med behöriga parter. Gruppen kan även begära att ACER vidtar åtgärder för att underlätta genomförandet av projekt av gemensamt intresse.
3. Den 31 mars varje år efter att ett projekt valts ut till att bli ett projekt gemensamt intresse i enlighet med artikel 4, ska initiativtagare till projekt överlämna en årsrapport för varje projekt som faller under kategorierna som avses i punkt 1 och 2 i

bilaga II till ACER, eller, för projekt som faller under kategorierna som avses i punkt 3 och 4 i bilaga II, till respektive grupp. I denna rapport ska det finnas uppgifter om

- (a) utvecklingens framsteg, konstruktion och idrifttagning av projektet, och i synnerhet utvecklingen vad gäller tillståndsförfaranden och samrådsprocesser,
  - (b) då det är lämpligt, förseningar i genomförandeplanen och andra svårigheter som uppstått.
4. Inom tre månader efter mottagande av de årliga rapporterna ska ACER överlämna en konsoliderad rapport till grupperna. I rapporten utvärderas de framsteg som gjorts i projekten av gemensamt intresse som faller under kategorierna som avses i punkt 1 och 2 i bilaga II och föreslår, där det är lämpligt, åtgärder för att övervinna förseningar och svårigheter som uppstått. Utvärderingen ska även, i enlighet med bestämmelserna i artikel 6.8 och 9 i förordning (EG) nr 713/2009, omfatta ett konsekvent genomförande av de prioriterade energiinfrastrukturkorridorer och områden som avses i bilaga 1.
5. Varje år ska de berörda behöriga myndigheter som avses i artikel 9 under mötet som följer på mottagandet av de årliga rapporter som avses i punkt 3 rapportera till respektive grupp om status för genomförandet av projekt av gemensamt intresse inom deras territorium, och där det är relevant, om förseningar i genomförandet.
6. Om idrifttagningen av ett projekt av gemensamt intresse utan berättigande skäl försenas med mer än två år jämfört med dess genomförandeplan ska:
- (a) Initiativtagaren till det aktuella projektet ska acceptera investeringar från en eller flera andra operatörer eller investerare för att genomföra projektet. Systemoperatören på vilkens territorium investeringen är lokaliserad ska förse operatören (-erna) eller investeraren (-arna) som genomför projektet med all nödvändig information som behövs för att genomföra investeringen, och koppla nya tillgångar till överföringsnätet och i allmänhet göra nödvändiga ansträngningar för att underlätta genomförandet av investeringen och säkerställa en säker, pålitlig och effektiv drift och förvaltning av projektet av gemensamt intresse.
  - (b) Kommissionen kan efterlysa förslag på projekt som är öppna för alla initiativtagare till projekt, där projektet ska slutföras inom en överenskommen tidsram.
7. Ett projekt av gemensamt intresse kan avlägsnas från den unionsomfattande listan över projekt av gemensamt intresse i enlighet med den process som är fastställd i artikel 3.1, andra meningen, om:
- (a) Den energisystemomfattande kostnadsnyttoanalysen som genomförts av ENTSO i enlighet med punkt 6 i bilaga III, inte påvisar ett positivt resultat för projektet.
  - (b) Projektet inte längre innefattas av tioårsplanen för nätverksutveckling.
  - (c) Införlivande i den förteckning som avses i punkt 1 i artikel 3 baserades på felaktig information som var en avgörande faktor för fattande av beslutet.
  - (d) Projektet inte följer den nuvarande unionslagstiftningen.

Projekt som avlägsnas från den unionsomfattande listan förlorar alla rättigheter och skyldigheter för projekt av gemensamt intresse som följer av denna förordning.

Denna artikel ska inte påverka något ekonomiskt stöd från unionen som utbetalats till projektet innan beslutet om avlägsnande från listan.

Artikel 6
Europeiska samordnare

1. När ett projekt av gemensamt intresse står inför stora svårigheter i genomförandet, kan kommissionen utse en europeisk samordnare för en tidsperiod på upp till ett år, där det finns möjlighet till förlängning två gånger.
2. Den europeiska samordnaren ska utföra följande uppdrag:
  - (a) Han/hon ska initiera de(t) projekt som han/hon har utsetts till europeisk samordnare för, och ska inleda en gränsöverskridande dialog mellan initiativtagare till projekt och alla berörda parter.
  - (b) Samordnaren ska, då behov uppstår, hjälpa alla parter med att höra berörda intressenter och med anskaffandet av de tillstånd som behövs för projektet eller projekten.
  - (c) Vidare ska samordnaren säkerställa att de berörda medlemsstaterna tillhandahåller lämpligt stöd och strategisk ledning för förberedandet och genomförandet av projekt(en).
  - (d) Samordnaren ska varje år överlämna en rapport till kommissionen om projektens utveckling, och om svårigheter eller hinder som troligtvis skapar stora förseningar vad beträffar projektens datum för idrifttagning. Kommissionen ska vidarebefordra rapporten till de berörda grupperna och till Europaparlamentet.
3. Den europeiska samordnaren ska väljas utifrån hans/hennes erfarenheter, med avseende på de specifika arbetsuppgifter som ålagts honom/henne för det aktuella projektet eller projekten.
4. I beslutet som ligger till grund för att utse den europeiska samordnaren ska det i uppdragsbeskrivningen specificeras tidsperiod för befattningen, specifika arbetsuppgifter, gällande tidsramar och arbetsmetod som ska följas. Den ansträngning som krävs för samordningen ska stå i proportion till projektet/projektens komplexitet och beräknade kostnader.
5. De berörda medlemsstaterna ska samarbeta med den europeiska samordnaren i hans/hennes utförande av uppgifterna enligt punkt 2 och 4.

KAPITEL III – Tillståndsgivning och allmänhetens engagemang

Artikel 7
System av gemensamt intresse

1. I syfte att påskynda förfaranden för tillståndsgivning och öka allmänhetens engagemang, ska bestämmelserna i detta kapitel gälla alla projekt av gemensamt intresse.

Artikel 8
Prioritetsstatus för projekt av gemensamt intresse

1. Projekt av gemensamt intresse ska ges status av högsta möjliga nationella betydelse och behandlas som sådana i förfaranden för tillståndsgivning, när, och på så vis, sådan behandling tillhandahålls i tillämplig nationell lagstiftning för motsvarande typ av energiinfrastruktur.
2. Antagandet av den unionsomfattande listan över projekt av gemensamt intresse ska fastställa det allmänna intresset och dessa projekts nödvändighet inom de berörda medlemsstaterna, samt erkännas som sådana av de berörda parterna.
3. I syfte att säkerställa effektiv administrativ behandling av filerna för projekt av gemensamt intresse, ska projektens initiativtagare och alla berörda myndigheter säkerställa att högsta möjliga prioritet ges dessa filer med avseende på anslagna resurser.
4. I syfte att respektera den tidsfrist som anges i artikel 11 och minska den administrativa bördan med genomförandet av projekt av gemensamt intresse ska medlemsstaterna inom nio månader från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande vidta åtgärder för att effektivisera bedömningsförfarandena för miljöpåverkan. Dessa åtgärder ska inte påverka skyldigheter som resulterar av unionens lagstiftning.

Kommissionen ska senast tre månader efter att denna förordning har trätt i kraft publicera en vägledning för att hjälpa medlemsstaterna att fastställa lämpliga åtgärder och garantera en samstämmig tillämpning av bedömningsförfarandena för miljöpåverkan enligt EU-lagstiftningen om projekt av gemensamt intresse.

5. I samband med de miljöeffekter som avses i artikel 6.4 i direktiv 92/43/EG och artikel 4.7 i direktiv 2000/60/EG ska projekt av gemensamt intresse anses vara av allmänintresse, och kan anses vara av "övervägande allmänintresse" om alla villkor som anges i dessa direktiv är uppfyllda.

Om kommissionens yttrande krävs i enlighet med direktiv 92/43/EG ska kommissionen och den behöriga myndigheten enligt artikel 9 se till att beslutet om huruvida projektet är av "övervägande allmänintresse" fattas inom den tidsfrist som anges i artikel 11.1.

Artikel 9
Organisation av förfarandet för tillståndsgivning

1. Varje medlemsstat ska inom sex månader från att denna förordning träder i kraft utse en behörig myndighet som ska ansvara för att förenkla och samordna förfarandet för utfärdande av tillstånd för projekt av gemensamt intresse och för implementeringen av förfarande för tillståndsgivning enligt detta kapitel.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av relevanta krav enligt unionslagstiftningen och internationell lagstiftning ska den behöriga myndigheten utfärda det fullständiga beslutet inom den tidsgräns som anges i artikel 11.1, i enlighet med ett av följande scheman:
  - (a) Integrerat schema: Det övergripande beslutet, som utfärdas av den behöriga myndigheten, är det enda lagligt bindande beslutet till följd av det lagstadgade förfarandet för tillståndsgivning. När andra myndigheter berörs av projektet,

kan dessa, i enlighet med nationell lagstiftning, lämna sina yttranden som bidrag till förfarandet, vilka ska beaktas av den behöriga myndigheten.

- (b) Koordinatorat schema: Det övergripande beslutet kan omfatta flera lagligt bindande beslut, som har utfärdats av den behöriga myndigheten och andra berörda myndigheter. Den behöriga myndigheten ska från fall till fall fastställa en rimlig tidsgräns inom vilken individuella beslut måste fattas. Den behöriga myndigheten kan fatta individuella beslut på en annan nationell myndighets vägnar, om beslutet från den myndigheten inte meddelas i tid, och om dröjsmålet inte kan rättfärdigas på ett adekvat sätt. Den behöriga myndigheten kan åsidosätta ett individuellt beslut från en annan nationell myndighet om den anser att det beslutet inte är tillräckligt styrkt med avseende på de underliggande bevis som lagts fram av den aktuella myndigheten. Den behöriga myndigheten ska säkerställa att de relevanta kraven i enlighet med unionslagstiftning och internationell lagstiftning respekteras och måste berättiga sitt beslut.
3. Om ett projekt av gemensamt intresse kräver att beslut fattas i två, eller fler medlemsstater, ska de behöriga myndigheterna vidta alla nödvändiga åtgärder för ändamålsenligt och effektivt samarbete och koordinering dem emellan, inklusive efterlevnad av Esbokkonventionen och bestämmelserna som anges i artikel 11.3. Medlemsstaterna ska eftersträva gemensamma förfaranden, i synnerhet med avseende på bedömningen av miljömässiga konsekvenser.
4. Medlemsstater ska sträva efter att säkerställa att överklaganden som bestrider den innehållsmässiga eller procedurmässiga lagenligheten i ett övergripande beslut handläggs på det högst möjligt effektiva sättet.

Artikel 10

Transparens och allmänhetens engagemang

1. Den behöriga myndigheten ska, för att öka transparensen för alla inblandade intressenter inom nio månader från att denna förordning har trätt i kraft, publicera en procedurhandbok med avseende på förfaranden för tillståndsgivning, som gäller för projekt av gemensamt intresse. Manualen ska uppdateras efter behov och göras tillgänglig för allmänheten. Manualen ska åtminstone innehålla den information som specificerats i punkt 1 i bilaga VI.
2. Utan att det påverkar några krav under Århus- och Esbokkonventionerna och relevant unionslagstiftning ska alla parter som är inblandade i tillståndsgivningsprocessen följa principerna för allmänhetens deltagande enligt punkt 2 i bilaga VI.
3. Projektets initiativtagare ska inom tre månader från starten för förfarandet för tillståndsgivning i enlighet med punkt 1 a i artikel 11, utarbeta och inge ett koncept för allmänhetens engagemang till den behöriga myndigheten. Den behöriga myndigheten ska begära ändringar eller godkänna konceptet för allmänhetens engagemang inom en månad. Konceptet ska minst innehålla den information som specificerats i punkt 3 i bilaga VI.
4. Åtminstone ett offentligt samråd ska, innan ansökningsfilen inges till den behöriga myndigheten i enlighet med punkt 1 a i artikel 11, genomföras av projektets initiativtagare, eller, där detta fastslås av nationell lagstiftning, av den behöriga myndigheten. Det offentliga samrådet ska, i syfte att informera berörda intressenter enligt definitionen i punkt 2 a i bilaga VI om projektet i ett tidigt skede, och

identifiera den mest lämpliga platsen, eller dragningsvägen, och de relevanta frågor som ska bemötas i ansökningsfilen. Minimikraven för detta samråd specificeras i punkt 4 i bilaga VI. En rapport, som sammanfattar resultaten av handlingar med avseende på allmänhetens engagemang innan ingivandet av ansökningsfilen, ska beredas av projektets initiativtagare och inges tillsammans med ansökningsfilen till den behöriga myndigheten, som ska ta vederbörlig hänsyn till dessa resultat när den fattar det övergripande beslutet.

5. För projekt som korsar två, eller fler, medlemsstaters gränser ska de offentliga samråden i enlighet med punkt 4 i varje medlemsstat äga rum inom två månader från startdatumet för det första offentliga samrådet i någon av dessa medlemsstater.
6. För projekt som sannolikt har betydande negativ gränsöverskridande påverkan i en, eller fler, medlemsstater, där artikel 7 i direktiv 85/337/EEG och Esbokonventionen gäller, ska relevant information göras tillgänglig för den berörda myndigheten i den (de) grannliggande medlemsstaten (-erna). Den behöriga myndigheten i den (de) grannliggande medlemsstaten (-erna) ska ange huruvida den önskar delta i de relevanta offentliga samrådsförfarandena.
7. Projektets initiativtagare, eller, när detta fastslås i nationell lagstiftning, den behöriga myndigheten, ska inrätta, och regelbundet uppdatera, en projektwebbplats för publicering av relevant information om projektet, och denna ska länka till kommissionens webbplats och uppfylla de krav som specificeras i punkt 5 i bilaga VI. Kommersiellt känslig information ska hållas konfidentiell.

Projektets initiativtagare ska dessutom publicera relevant information genom andra lämpliga informationsmedel som allmänheten har fri tillgång till.

Artikel 11

Varaktighet och genomförande av tillståndsgivningsförfaranden

1. Tidslängden för förfaranden för tillståndsgivning ska utgöras av två faser, och ska inte överstiga en period av tre år:
  - (a) Perioden innan ansökan, vilken definieras som perioden mellan starten av förfarandet för tillståndsgivning och den behöriga myndighetens godtagande av den ingivna ansökningsfilen ska inte överstiga två år.

Projektets initiativtagare ska, i syfte att inleda förfarandet för tillståndsgivning, skriftligen meddela den behöriga myndigheten i den (de) berörda medlemsstaten (-erna) om projektet, och ska inbegripa ett rimligt detaljerat utkast för projektet. Den behöriga myndigheten ska senast två veckor efter mottagandet av meddelandet kvittera, eller avvisa, om projektet inte anses ha uppnått tillräcklig mognad för att påbörja tillståndsgivningsförfarandena, meddelandet skriftligen, och vid avvisning motivera sitt beslut. Datumet för godkännande av meddelandet ska utgöra starten för tillståndsgivningsförfarandet. När två, eller fler, medlemsstater är berörda ska godkännandet av meddelandet från den sist berörda behöriga myndigheten utgöra startdatum för tillståndsgivningsförfarandet.
  - (b) Det lagstadgade förfarande för tillståndsgivning, som definieras som perioden från godtagande av den ingivna ansökningsfilen fram till att den behöriga myndigheten fattar ett övergripande beslut, ska inte överstiga ett år.

Medlemsstater kan fastställa ett tidigare datum för tidsgränsen om det anses lämpligt.

2. Senast en månad efter att tillståndsgivningsprocessen startat i enlighet med punkt 1 a, ska den behöriga myndigheten, i nära samarbete med de andra berörda myndigheterna, identifiera mängden informationsmaterial och detaljnivå för den information som inom ramen för ansökan ska inges av projektets initiativtagare i ansökan om ett heltäckande beslut. Checklistan som avses i punkt 1 e i bilaga VI ska fungera som utgångspunkt för denna identifiering. Åtminstone ett möte mellan den behöriga myndigheten och projektets initiativtagare, och, om det anses lämpligt av den behöriga myndigheten, övriga berörda myndigheter och intressenter ska äga rum för detta ändamål. Ett detaljerat ansökningsförslag, som ska inkludera resultaten från detta möte, ska skickas till projektets initiativtagare och offentliggöras senast en månad efter mötet.
3. Den behöriga myndigheten ska inom tre månader från starten för tillståndsgivningsförfarandet enligt punkt 1 a utarbeta en detaljerad tidsplan för tillståndsgivningsprocessen, med beaktande av resultat som följer på de aktiviteter som utförts i enlighet med punkt 2, i nära samarbete med projektets initiativtagare och andra behöriga myndigheter, vilken åtminstone fastställer
  - (a) de beslut och yttranden som ska erhållas,
  - (b) de berörda myndigheterna, intressenterna och allmänheten som sannolikt påverkas,
  - (c) de individuella stadierna för förfarandet och deras varaktighet,
  - (d) större milstolpar som ska genomföras och tidsgränser för dessa, mot bakgrund av det omfattande beslut som ska fattas,
  - (e) de planerade resurserna från myndigheternas sida, och möjliga ytterliga resursbehov.

För gränsöverskridande projekt mellan två, eller fler, medlemsstater, ska de behöriga myndigheterna avpassa sina tidsplaner och utarbeta ett gemensamt schema.
4. Projektets initiativtagare ska säkerställa att ansökningsfilen är komplett och av tillfredsställande kvalitet, och bör begära ett yttrande om ansökningsfilen från den behöriga myndigheten så tidigt som möjligt under förberedandet inför ansökan. Projektets initiativtagare bör samarbeta med den behöriga myndigheten för att hålla de fastställda tidsgränserna och följa det detaljerade schemat såsom det definieras i punkt 3.
5. Den behöriga myndigheten ska inom en månad från mottagandet av ansökningsfilen, vid behov, rikta ytterligare begäran om utlämnad information till projektets initiativtagare, vilka bara kan ta upp frågor som har identifierats i det detaljerade ansökningsförslaget. Den behöriga myndigheten ska inom en månad från mottagandet av den fullständiga ansökningsfilen acceptera den skriftliga ansökan. Följaktligen kan begäran om ytterligare information endast göras om dessa rättfärdigas av nya omständigheter, och förklaras av den behöriga myndigheten på ett vederbörligt sätt.
6. I händelse av att tidsgränsen för det övergripande beslutet löper ut, ska den behöriga myndigheten för den behöriga gruppen presentera de åtgärder som har vidtagits, eller som ska vidtas, för att slutföra tillståndsgivningsförfarandet med kortast möjliga

försening. Gruppen kan av den behöriga myndigheten begära återkommande rapporter om framsteg som har gjorts i detta avseende.

7. Tidsfristerna i ovanstående bestämmelser ska inte påverka skyldigheter enligt internationell lagstiftning eller EU-lagstiftning.

KAPITEL IV – Regleringar

Artikel 12

Systemomfattande kostnadsnyttoanalyser med avseende på energi

1. ENTSO för elektricitet och ENTSO för gas ska inom en månad från att denna förordning träder i kraft inge sin respektive metodik, inklusive om nät- och marknadsmodellering till byrån och kommissionen, för en harmoniserad systemomfattande kostnadsnyttoanalys på unionsnivå för projekt av gemensamt intresse som faller inom kategorierna i punkt 1 a till d i bilaga II. Metodologin ska utarbetas i linje med de principer som anges i bilaga V.
2. Byrån ska, efter formellt samråd med organisationerna som företräder samtliga behöriga intressenter, senast tre månader efter mottagande av metodologin tillhandahålla kommissionen ett yttrande om metodologin.
3. Kommissionen ska senast tre månader efter mottagande av byråns yttrande leverera ett yttrande om metodologin.
4. ENTSO för energi och ENTSO för gas ska inom tre månader från mottagandet av kommissionens yttrande anta sin metodologi i enlighet med detta och inlämna det till kommissionen för godkännande.
5. ENTSO för elektricitet och ENTSO för gas ska inom två veckor efter godkännande från kommissionen publicera metodologin på sina webbplatser. De ska, på begäran, på ett tillbörligt säkert sätt översända motsvarande uppsättning inmatningsdata, enligt definition i punkt 1 i bilaga V, samt andra relevanta uppgifter om nät, belastningsflöde och marknad, i enlighet med nationell lagstiftning och relevanta överenskommelser om konfidentialitet, till kommissionen och byrån. Datan ska gälla från och med datumet för begäran. Kommissionen och byrån ska säkerställa konfidentiell behandling av de mottagna uppgifterna, både från deras egen sida och av parter som genomför analysarbete åt dem på grundval av de uppgifterna.
6. Metodologin ska uppdateras och förbättras regelbundet genom att proceduren som har fastslagits i punkt 1 till 5 efterlevs. Byrån kan, med vederbörlig motivering och inom tidsramen, efter formellt samråd med organisationerna som företräder alla behöriga intressenter och kommissionen, begära sådana uppdateringar och förbättringar.
7. Metodiken ska tillämpas på kostnadsnyttoanalysen i alla efterföljande tioårsplaner för nätverksutveckling av gas- och elnät som tagits fram av ENTSO för el och gas i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 714/2009 och förordning (EG) nr 715/2009.
8. ENTSO för elektricitet och ENTSO för gas ska innan den 31 december 2016 gemensamt till byrån och kommissionen inge en allmän elektricitets- och gasmodell för nät- och marknadsstudier, även för både överföring och lagring av el och gas,

som täcker de prioriterade korridorer och områden som anges i bilaga I och som utarbetats i enlighet med principerna i bilaga V. Efter att denna modell har godkänts av kommissionen enligt den procedur som anges i punkterna 2 till 4, ska den inkluderas i metodologin.

Artikel 13

Möjliggöra investeringar med gränsöverskridande påverkningar

1. Investeringskostnaderna för ett projekt av gemensamt intresse, som faller under kategorierna i punkt 1 a till d och punkt 2 i bilaga II ska bäras, av medlemsstatens (-nas) systemansvariga för överföring, vilka projekten tillför en nettopositiv påverkan till, och finansieras av nätanvändare genom avgifter för tillgång till nätverk.

Bestämmelserna i denna artikel ska inte gälla projekt av gemensamt intresse som har beviljats undantag i enlighet med artikel 36 i direktiv 2009/73/EG, eller artikel 17 i förordning (EG) 714/2009.

2. De nationella tillsynsmyndigheterna ska, när de fastställer eller godkänner tariffer i enlighet med artikel 37 1 a i direktiv 2009/72/EG och artikel 41.1 a i direktiv 2009/73/EG, ta kostnader i beaktande som effektivt har ådragits av en systemansvarig för ett överföringssystem, eller en annan initiativtagare till projekt till följd av investeringar och gränsöverskridande allokering av tillhörande medel enligt punkt 3, i den mån dessa kostnader motsvarar kostnader hos en effektiv och strukturmässigt jämförbar operatör.
3. Nationella tillsynsmyndigheter ska gemensamt godkänna investeringar och besluta om allokering av motsvarande kostnader för projekt av gemensamt intresse, eller sådana paket, och även om inkludering av investeringskostnader i överföringsavgifter, utan att det påverkar investeringar i projekt av gemensamt intresse på grundval av ömsesidigt avtal mellan de berörda systemansvariga för överföringssystem.
4. Initiativtagarna till ett projekt av gemensamt intresse, som faller under kategorierna i punkt 1 a till d och punkt 2 i bilaga II, ska hålla samtliga berörda tillsynsmyndigheter informerade om det projektets framåtskridande, och fastställandet av kostnader de konsekvenser som är förbundna med det. Så snart som ett projekt av gemensamt intresse, som har valts ut i enlighet med artikel 3, och som faller under kategorierna i punkt 1 a till d och punkt 2 i bilaga II, har uppnått tillräcklig mognad, ska projektets initiativtagare inge en investeringsförfrågan, inklusive gränsöverskridande kostnadsallokering, till de relevanta nationella tillsynsmyndigheterna, tillsammans med följande
  - (a) en kostnadsnyttoanalys med utgångspunkt i metodologin som har utarbetats i enlighet med artikel 12, och
  - (b) en affärsplan som utvärderar projektets finansiella livskraftighet, inklusive den valda lösningen, och för projekt av gemensamt intresse som faller under kategorin som anges i punkt 2 i bilaga I, resultaten av marknadstestningen.

Om ett projekt befordras av flera systemansvariga, eller investerare, ska de inge sin begäran gemensamt.

För projekt, som ryms i den första unionsomfattande listan över projekt av gemensamt intresse, ska projektets initiativtagare inge sin begäran senast den 30 september 2013.

En kopia av varje investeringbegäran ska vid mottagande omedelbart översändas av de nationella tillsynsmyndigheterna till byrån för att informera denna.

De nationella tillsynsmyndigheterna och byrån ska bevara konfidentialiteten för kommersiellt känslig information.

5. De nationella tillsynsmyndigheterna ska efter samråd med projektets berörda initiativtagare, senast sex månader från det datum då den senaste begäran har mottagits av den sista av de berörda nationella tillsynsmyndigheterna, fatta ett gemensamt beslut om det föreslagna projektet för att allokera kostnaderna som ska bäras av varje systemansvarig för överföringssystem, och även fatta beslut om inkludering av kostnaderna i nätverksavgifter. De nationella tillsynsmyndigheterna kan komma att anslå endast en del av kostnaderna, eller anslå kostnader i ett paket med flera projekt av gemensamt intresse.

Då beslut fattas om att anslå kostnader över gränser ska ekonomiska, sociala och miljömässiga kostnader och fördelar för projektet (-en) i de berörda medlemsstaterna, och det möjliga behovet av finansiellt stöd, tas i beaktande.

Beslutet ska utan dröjsmål meddelas av den nationella tillsynsmyndigheten till byrån, jämte all slags annan information med avseende på beslutet. I synnerhet ska informationen innehålla detaljerade orsaker på vars grundval kostnader allokerades bland medlemsstater, såsom de följande:

- (a) Utvärdering av fastställda påverkningar, inklusive nätverksavgifter, för var och en av de berörda medlemsstaterna.
- (b) Utvärderingen av affärsplanen som anges i punkt 4 b.
- (c) Projektets tillförsel av regionala eller unionsomfattande positiva, externa effekter.
- (d) Resultatet från samråd med projektets berörda initiativtagare.

Allokeringsbeslutet ska publiceras.

6. När de nationella tillsynsmyndigheterna inte har nått en överenskommelse om investeringsbegäran senast sex månader efter det datum då denna mottagits av den sista av de berörda tillsynsmyndigheterna, ska de utan dröjsmål informera byrån.

I detta fall, eller vid en gemensam begäran från de berörda tillsynsmyndigheterna, ska beslut om investeringsbegäran, inklusive allokering av gränsöverskridande kostnader som anges i punkt 4, såväl som det sätt investeringskostnader återspeglas i tarifferna, fattas av byrån senast tre månader efter det datum det hänskjuts till byrån.

Innan ett sådant beslut fattas ska byrån samråda med de berörda nationella tillsynsmyndigheterna och projektets initiativtagare. Den tremånadersperiod, som anges i den andra underpunkten, kan utsträckas genom en tilläggsperiod på två månader, under vilken ytterligare information eftersöks av byrån. Tilläggsperioden ska börja dagen efter mottagande av den fullständiga informationen.

Allokeringsbeslutet ska publiceras.

7. En kopia på samtliga beslut, jämte all relevant information ska utan dröjsmål meddelas av byrån till kommissionen. Informationen kan inges i aggregerad form. Kommissionen ska bevara konfidentialiteten i kommersiellt känslig information.
8. Denna kostnadsallokering ska inte påverka rätten för de systemansvariga för överföringssystemen att ansöka om, och för nationella tillsynsmyndigheter att

godkänna avgifter för tillgång till nät i enlighet med artikel 32 i direktiv 2009/72/EG och direktiv 2009/73/EG, artikel 14 av förordning (EG) 714/2009 och artikel 13 av förordning (EG) 715/2009.

Artikel 14 **Incitament**

1. När en initiativtagare till ett projekt av gemensamt intresse ådrar sig högre risker för utveckling, konstruktion, drift eller underhåll av ett projekt av gemensamt intresse som omfattas av de kategorier som anges i punkterna 1 och 2 i bilaga II, och med undantag för projekt för pumpkraftverk, jämfört med risker som normalt uppstår genom ett jämförbart infrastrukturprojekt, och då sådana risker inte täcks av ett undantag till följd av artikel 36 i direktiv 2009/73/EG eller artikel 17 i förordning (EG) nr 714/2009, ska nationella tillsynsmyndigheter säkerställa att lämpliga incitament ges till det projektet vid tillämpning av artikel 37.8 i direktiv 2009/72/EG, artikel 41.8 i direktiv 2009/73/EG, artikel 14 i förordning (EG) nr 714/2009, och artikel 13 i förordning (EG) nr 715/2009.
2. De nationella tillsynsmyndigheternas beslut för att ge sådana incitament ska beakta resultaten från kostnadsnyttoanalysen i enlighet med metodologin som har utarbetats i enlighet med artikel 12, och i synnerhet de regionala eller unionsomfattande positiva yttre effekter som projektet genererar. De nationella tillsynsmyndigheterna ska vidare analysera de specifika risker som ådras av initiativtagare till projekt, samt riskminskningsåtgärder som vidtas, och rättfärdigande av denna riskprofil med tanke på den nettopositiva påverkan som har tillhandahållits av projektet i jämförelse med ett alternativ med lägre risk. Godtagbara risker ska i synnerhet omfatta risker i samband med nya överföringsteknologier, både onshore och offshore, risker relaterade till alltför låg återhämtning av kostnader och risker under utvecklingen.
3. Det incitament som lämnats av beslutet ska beakta den speciella arten av den ådragna risken och täcka
  - (a) regler för förtida investering, eller
  - (b) regler för erkännande av effektivt ådragna kostnader innan projektet tas i drift, eller
  - (c) regler för att tillhandahålla kompletterande avkastning på kapitalet, som har investerats i projektet, eller
  - (d) all annan åtgärd som anses nödvändig och lämplig.
4. Byrån ska innan den 31 december, i överensstämmelse med artikel 7.2 i förordning (EG) nr 713/2009, publicera en vägledning
  - (a) om incitamenten, som anges i punkt 1 på grundval av en utvärdering av bästa förfarande från nationella tillsynsmyndigheter,
  - (b) om en gemensam metodologi för att utvärdera de ådragna högre riskerna för investeringar i projekt för el- och gasöverföring.
5. Varje nationell tillsynsmyndighet ska innan den 31 juli publicera sin metodologi och de kriterier som har använts för att utvärdera investeringar i projekt för el- och gasöverföring och de högre risker dessa medför.

6. Kommissionen kan utfärda riktlinjer om incitamenten som anges i denna artikel i överensstämmelse med artikel 18.1 till 18.3 i förordning (EG) 714/2009 och artikel 23.1 i förordning (EG) 715/2009.

KAPITEL V-Finansiering

Artikel 15

Projekt som är berättigade till unionens finansiella stöd

1. Projekt av gemensamt intresse, som faller under kategorierna i punkt 1, 2 och 4 i bilaga II, är berättigade till unionens finansiella stöd i form av anslag för studier och finansiella instrument i överensstämmelse med bestämmelserna i förordningen om inrättandet av Fonden för ett sammanlänkat Europa.
2. Projekt av gemensamt intresse som faller under kategorierna i punkt 1 a till d och punkt 2 i bilaga II, med undantag för vattenkraftsdrivna ellagringsprojekt, ska, om de utförs i överensstämmelse med förfarandet som anges i punkt 6 b i artikel 5, eller om de uppfyller nedanstående kriterier, vara berättigade till unionens finansiella stöd i överensstämmelse med kapitlet om anslag i förordningen om inrättandet av Fonden för ett sammanlänkat Europa
  - (a) om projektets kostnadsnyttoanalys tillhandahåller bevis om att det föreligger betydande positiva yttre faktorer som leveranssäkerhet, solidaritet, eller innovation i enlighet med punkt 4 a i artikel 13, och
  - (b) om projektet inte är kommersiellt bärkraftigt i överensstämmelse med affärsplanen och andra bedömningar som genomförs, i synnerhet av möjliga investerare eller långgivare. Beslutet om incitament och dess motivering som anges i punkt 3 i artikel 14 ska tas med i räkningen när projektets kommersiella bärkraftighet bedöms, och
  - (c) om projektet har fått ett beslut om gränsöverskridande kostnadsallokering i enlighet med artikel 13, eller, vad det gäller projekt som har medgetts undantag i enlighet med artikel 36 i direktiv 2009/73/EG, eller artikel 17 i förordning (EG) nr 714/2009, ett yttrande från de behöriga nationella tillsynsmyndigheterna och byrån angående projektets ekonomiska bärkraftighet.
3. Projekt av gemensamt intresse som faller under punkt 1 e och 4 i bilaga II ska vara berättigade till unionens finansiella stöd i form av anslag till arbete i överensstämmelse med kapitlet om anslag i förordningen om inrättandet av Fonden för ett sammanlänkat Europa, om de behöriga initiativtagarna till projekt tydligt kan visa betydande positiva yttre effekter som genereras av projekten och att projekten saknar kommersiell bärkraftighet.

KAPITEL VI – Slutbestämmelser

Artikel 16

Rapportering och utvärdering

Kommissionen ska senast 2017 publicera en rapport om implementering av projekt av gemensamt intresse. Denna rapport ska tillhandahålla en utvärdering av

- (a) de framsteg som har uppnåtts för utveckling, konstruktion och idrifttagande av de projekt av gemensamt intresse som har valts ut i enlighet med artikel 3, och, i förekommande fall, förseningar med implementering och andra svårigheter som man stöter på,
- (b) de medel som används och utbetalas av unionen för projekt i enlighet med bestämmelserna i förordningen om inrättandet av Fonden för ett sammanlänkat Europa, jämfört med totalvärdet av finansierade projekt av gemensamt intresse,
- (c) om elektricitets- och gassektorerna; utvecklingen av samtrafiknivån mellan medlemsstater, och den korresponderande utvärderingen av energipriser, såväl som antalet avbrott i nätverkssystemen, orsakerna till dessa och relaterade kostnader,
- (d) om tillståndsgivning och allmänhetens engagemang
  - den genomsnittliga och maximala varaktigheten för tillståndsförfarande för projekt av gemensamt intresse, inklusive varaktigheten för varje steg av tillståndsförfarandet, jämfört med den avpassning som har emotsetts av de initiala större milstolparna som anges i artikel 11.3,
  - den motståndsnivå som projekt av gemensamt intresse stöter på (antal skrivna protester under det offentliga samrådsförfarandet, antalet rättsliga åtgärder).
- (e) angående regleringar
  - antalet projekt av gemensamt intresse som har anslagits gränsöverskridande kostnadsallokering i enlighet med artikel 13,
  - antalet och arten av projekt av gemensamt intresse som har mottagit specifika incitament i enlighet med artikel 14.

Artikel 17

Information och offentlighet

Kommissionen ska inrätta en plattform för infrastrukturtransparens som den stora allmänheten lätt kan tillgå. Denna plattform ska innehålla följande information

- (a) allmän, regelbundet uppdaterad information, inklusive geografisk information för varje projekt av gemensamt intresse,
- (b) genomförandeplanen för varje projekt av gemensamt intresse,
- (c) de huvudsakliga resultaten från kostnadsnyttoanalysen på grundval av den metodologi som har utarbetats i enlighet med artikel 12 för de berörda projekten av gemensamt intresse, förutom för kommersiellt känslig information.

Artikel 18
Övergångsbestämmelser

Denna förordning ska inte påverka beviljandet, fortsättningen, eller modifieringen, av finansiellt stöd som anslås av kommissionen på basis av ansökningsomgångar inom ramen för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 680/2007³¹ för projekt som förtecknas i bilaga I och III av beslut 1364/2006/EG, eller med tanke på målen, baserat på relevanta utgiftskategorier för TEN-E, såsom det definieras i rådets förordning (EG) nr 1083/2006³².

Artikel 19
Upphävande

Beslut 1364/2006/EG upphävs härmed från den 1 januari 2014. Inga rättigheter ska uppstå under denna förordning för projekt som förtecknas i bilaga I och III av beslut 1364/2006/EG.

Artikel 20
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2013

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordföranden

På rådets vägnar
Ordföranden

---

³¹ EUT L 162, 22.6.2007, s. 1.

³² EUT L 210, 31.7.2006, s. 25.

BILAGA I
PRIORITERADE KORRIDORER OCH OMRÅDEN FÖR
ENERGIINFRASTRUKTUR

Denna förordning ska gälla följande transeuropeiska energiinfrastrukturellt prioriterade korridorer och områden:

1. PRIORITERADE KORRIDORER FÖR ELEKTRICITET

- (1) *Norra havens energinät för havsbaserad vindkraft*: integrerat energinät offshore för havsbaserad vindkraft i Nordsjön, Irländska sjön, Engelska kanalen, Östersjön och angränsande vatten för att transportera elektricitet från förnybara energikällor offshore till konsumtions- och förvaringscentrum, och för att öka gränsöverskridande elkraftutbyte.

Berörda medlemsstater: Belgien, Danmark, Frankrike, Tyskland, Irland, Luxemburg, Nederländerna, Sverige och Storbritannien.

- (2) *Nord-sydlig energisammankoppling i Västra Europa*: sammankopplingar mellan medlemsstater i regionen och tredjeländer i Medelhavet, i synnerhet för att integrera energi från förnybara energikällor.

Berörda medlemsstater: Belgien, Frankrike, Tyskland, Irland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Malta, Portugal, Spanien och Storbritannien.

- (3) *Nord-sydlig energisammankopplingar i Centrala och Södra Östeuropa*: sammankopplingar och interna linjer i nord-sydliga och öst-västliga riktningar för att slutföra den interna marknaden och integrera generering från förnybara energikällor.

Berörda medlemsstater: Österrike, Bulgarien, Republiken Tjeckien, Cypern, Tyskland, Grekland, Ungern, Italien, Polen, Rumänien, Slovakien och Slovenien.

- (4) *Plan för sammanlänkning på den baltiska energimarknaden*: sammankopplingar mellan medlemsstater i Östersjöområdet och att förstärka interna energinätinfrastrukturer i enlighet med detta i syfte att få ett slut på de baltiska staternas isolering och för att främja marknadsintegrering i regionen.

Berörda medlemsstater: Danmark, Estland, Finland, Tyskland, Lettland, Litauen, Polen och Sverige.

2. PRIORITERADE GASKORRIDORER

- (5) *Nord-sydliga gassammankopplingar i Västeuropa*: sammankopplingskapaciteter för nord-sydliga gasflöden i Västeuropa i syfte att vidare diversifiera leveransrutter och öka kortsiktiga leveransmöjligheter för gas.

Berörda medlemsstater: Belgien, Frankrike, Tyskland, Irland, Italien, Luxemburg, Malta, Nederländerna, Portugal, Spanien, Storbritannien.

- (6) *Nord-sydliga gassammankopplingar i Centrala och Södra Östeuropa*: regionala gassammankopplingar mellan Östersjöregionen, Adriatiska, Egeiska och Svarta havet, i synnerhet för att öka diversifiering och säkerhet för gasleverans.

Berörda medlemsstater: Österrike, Bulgarien, Cypern, Republiken Tjeckien, Tyskland, Grekland, Ungern, Italien, Polen, Rumänien, Slovakien och Slovenien.

- (7) *Södra gaskorridoren ("SGC")*: överföring av gas från Kaspiska bassängen, Centralasien, Mellanöstern och östra Medelhavsregionen till unionen för att öka diversifieringen av gasleverans.

Berörda medlemsstater: Österrike, Bulgarien, Republiken Tjeckien, Cypern, Frankrike, Tyskland, Grekland, Ungern, Italien, Polen, Rumänien, Slovakien och Slovenien.

- (8) *Plan för sammanlänkning på den baltiska gasmarknaden*: infrastruktur för att få ett slut på de tre baltiska staternas och Finlands isolering och deras beroende av en enda leverantör, och för att öka diversifiering av leveranser i Östersjöregionen.

Berörda medlemsstater: Danmark, Estland, Finland, Tyskland, Lettland, Litauen, Polen och Sverige.

3. PRIORITERADE KORRIDORER FÖR OLJA

- (9) *Oljeleveranssammankopplingar i Centrala Östeuropa*: interoperabilitet för oljerörledningsnätet i Centrala Östeuropa i syfte att öka leveranssäkerhet och minska miljörisker.

Berörda medlemsstater: Österrike, Republiken Tjeckien, Tyskland, Ungern, Polen och Slovakien.

4. PRIORITERADE TEMAOMRÅDEN

- (10) *Idrifttagande av intelligenta energinät*: antagande av teknologier för intelligenta energinät runtomkring i unionen i syfte att effektivt integrera beteenden och handlingar hos alla användare som är anslutna till energinätet, i synnerhet för att generera stora mängder elektricitet från förnybara, eller distribuerade, energikällor och efterfrågerespons från konsumenter.

Berörda medlemsstater: alla.

- (11) *Elektricitetsmotorvägar*: första elektricitetsmotorvägar 2020, för att bygga ett system av elektricitetsmotorvägar över unionen.

Berörda medlemsstater: alla.

- (12) *Gränsöverskridande koldioxidnät*: utveckling av infrastruktur för koldioxidtransport mellan medlemsstater och grannliggande tredjeländer för avskiljning och lagring av koldioxid.

Berörda medlemsstater: alla.

BILAGA II

KATEGORIER FÖR ENERGIINFRASTRUKTUR

Infrastrukturkategorierna som ska utvecklas för att implementera infrastrukturella prioriteringar som förtecknas i bilaga I är de följande:

- (1) om elektricitet
  - (a) högspänningsluftledningar, om de har utformats för en spänning på 220 kV eller mer, och underjordiska och submarina överföringskablar, om de har utformats för en spänning på 150 kV eller mer,
  - (b) i synnerhet angående elektricitetsmotorvägar; all fysisk utrustning som har utformats för att tillåta elektricitet på hög- och extrahögspänningsnivå för att sammankoppla stora mängder energiproduktion, eller lagring som är belägen i en, eller flera, medlemsstater, eller tredjeländer, med storskalig elektricitetskonsumtion i en annan, eller flera andra, medlemsstater,
  - (c) lagringsanläggning för elenergi som används för permanent eller tillfällig lagring av elenergi i infrastruktur ovan eller under mark, eller i geologiska områden, förutsatt att de är direkt anslutna till högspänningsledningar, om de har utformats för en spänning på 110 kV eller mer,
  - (d) all utrustning, eller installation, som är avgörande för systemen som definieras i a till c för trygg, säker och effektiv drift, inklusive skydds-, övervaknings- och kontrollsystem på alla nivåer,
  - (e) all utrustning och installation, både på överförings- och distributionsnivå, som siktar mot tvåvägs digital kommunikation, i realtid, eller nära realtid, interaktiv och intelligent övervakning och styrning av kraftproduktion, -överföring, -distribution och -konsumtion inom ett energinät för att utveckla ett nät som effektivt integrerar beteende och handlingar hos alla användare som är anslutna till det - generatorer, konsumenter och de som gör både och - i syfte att säkerställa ett ekonomiskt effektivt, hållbart kraftsystem med låga förluster, hög kvalitet och leveranssäkerhet och säkerhet..
- (2) (2) angående gas
  - (a) överföringsledningar för transport av naturgas och biogas, som utgör en del av ett nät som i huvudsak innehåller högtrycksledningar för uppströms, eller lokal distribution av naturgas,
  - (b) underjordiska lagringsmöjligheter, anslutna till de ovannämnda högtrycksledningarna för gas,
  - (c) mottagning, lagring och förångnings- eller dekompressionsanläggningar för flytande naturgas, eller komprimerad naturgas,
  - (d) all utrustning eller installation som är av central vikt för en trygg, säker och effektiv drift av systemet, eller för att möjliggöra dubbelriktad kapacitet.
- (3) angående olja
  - (a) rörledningar för transport av råolja,
  - (b) pumpstationer och lagringsfaciliteter som behövs för drift av råoljerörledningar,

- (c) all utrustning, eller installation, som är av central vikt för att systemet i fråga ska fungera ordentligt, säkert och effektivt, inklusive skydds-, övervaknings- och kontrollsystem och motströmningsutrustningar.
- (4) angående koldioxid
- (a) reserverade rörledningar, andra än uppströms rörledningsnät, som används för att transportera antropogen koldioxid från mer än en källa, t.ex. industriinstallationer (inklusive kraftverk) som producerar koldioxidgas genom förbränning, eller andra kemiska reaktioner, inklusive fossilt eller icke-fossilt kol som innehåller föreningar, för permanent geologisk förvaring av koldioxid i enlighet med direktiv 2009/317EG,
  - (b) anläggningar för förvätskning och buffertlagring av koldioxid för dess vidare transport. Detta inkluderar inte infrastruktur inom en geologisk formation som används för slutlig geologisk förvaring av koldioxid i enlighet med direktiv 2009/31/EG och associerade yt- och insprutningsfaciliteter,
  - (c) all utrustning eller installation som är av central vikt för att systemet ifråga ska fungera ordentligt, säkert och effektivt, inklusive skydds-, övervaknings- och kontrollsystem.

BILAGA III

REGIONAL IDENTIFIERING AV PROJEKT AV GEMENSAMT INTRESSE

1. REGLER FÖR REGIONALA GRUPPER

- (1) För elenergiprojekt som faller under kategorierna i punkt 1 i bilaga II ska varje regional samarbetsgrupp bestå av representanter från medlemsstater, nationella tillsynsmyndigheter, systemansvariga för överföringssystem som fullgör sitt åtagande att samarbeta på regional nivå i enlighet med artikel 6 i direktiv nr 2009/72/EG, och artikel 12 i förordning (EG) nr 714/2009, och av initiativtagare till projekt som berörs av de relevanta prioriteringar som avses i bilaga I, och av ACER, Europeiska kommissionen, och ENTSO för el.

För gasprojekt som faller under kategorierna i punkt 2 i bilaga II ska varje regional samarbetsgrupp bestå av representanter från medlemsstater, nationella tillsynsmyndigheter, systemansvariga för överföringssystem som fullgör sitt åtagande att samarbeta på regional nivå i enlighet med artikel 7 i direktiv nr 2009/73/EG, och artikel 12 i förordning (EG) nr 715/2009, och av initiativtagare till projekt som berörs av de relevanta prioriteringar som avses i bilaga I, och av ACER, Europeiska kommissionen, och ENTSO för gas.

För olje- och koldioxidtransportprojekt som faller under kategorierna som avses i punkt 3 och 4 i bilaga II, ska varje regional samarbetsgrupp bestå av representanter för medlemsstaterna, initiativtagare till projekt som berörs av de relevanta prioriteringar som avses i bilaga I samt kommissionen.

- (2) Varje grupp ska fördela sin arbetsbörda i linje med regionala samarbetsansträngningar i enlighet med artikel 6 i förordning 2009/72/EG, artikel 7 i direktiv 2009/73/EG, artikel 12 i förordning (EG) nr 714/2009, och artikel 12 i förordning (EG) nr 715/2009, och andra regionala samarbetsstrukturer.
- (3) Varje grupp ska, i enlighet med vad som anses lämpligt för att genomföra den relevanta prioriteringen som utsetts i bilaga I, bjuda in företrädare för nationella förvaltningar, tillsynsmyndigheter, initiativtagare till projekt, systemansvariga för överföringssystem från kandidatländer och från potentiella kandidater, medlemsländer i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och EFTA, representanter från energigemenskapens institutioner och organ, länder som ingår i den Europeiska grannlandspolitiken och länder med vilka unionen har etablerat specifikt energisamarbete.
- (4) Varje grupp ska rådfråga de organisationer som företräder berörda parter, inklusive producenter, systemansvariga för distributionssystem, leverantörer, konsumenter och, för de uppgifter som avses i artikel 5.2, miljöskyddsorganisationer. Gruppen är bemyndigad att organisera möten och samråd när det är relevant för utförandet av dess uppdrag.

2. FÖRFARANDE FÖR REGIONAL IDENTIFIERING

- (1) Alla initiativtagare till projekt ska inge en ansökan för att deras projekt ska väljas ut som ett projekt av gemensamt intresse till medlemmarna av respektive grupp, där en utvärdering av projektet (eller projekten) utifrån dess bidragande effekt för genomförande av prioriteringarna som utsetts i bilaga I ska finnas med, samt av

projektets uppfyllande av de relevanta kriterier som definierats i artikel 6, och all annan relevant information för utvärdering av projektet.

- (2) Alla mottagare ska bevara konfidentialiteten för kommersiellt känslig information.
- (3) Föreslagna elenergiöverförings- och lagringsprojekt som faller under kategorierna som avses i punkt 1 a till d i bilaga II, ska omfattas av den senaste tioårsplanen för nätverksutveckling av gas- och elnät som tagits fram av ENTSO för el i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 714/2009.
- (4) För alla unionsomfattande listor över projekt av gemensamt intresse som antas efter 1 augusti 2013 ska föreslagna gasöverförings- och lagringsprojekt som faller under kategorierna som avses i punkt 2 i bilaga II omfattas av den senaste tioårsplanen för nätverksutveckling av gasnät som tagits fram av ENTSO för gas i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 715/2009.
- (5) Föreslagna projekt för koldioxidtransport som faller under den kategori som avses i bilaga II.4 ska läggas fram som delar av en plan, framtagen av fler än två medlemsstater, för utvecklingen av gränsöverskridande koldioxidtransporter och infrastruktur för lagring. Den ska presenteras för kommissionen av de berörda medlemsstaterna, eller enheter som utsetts av de berörda medlemsstaterna.
- (6) När grupperna utvärderar föreslagna el- och gasprojekt som faller under kategorierna som avses i punkt 1 a till d och punkt 2 i bilaga II, ska varje grupp, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i punkt 4, beakta analysen som utförts i enlighet med bestämmelserna i punkt 7 i artikel 12, för föreslagna el- och gasprojekt som faller under kategorierna som anges i punkt 1 a till d och punkt 2 i bilaga II i den senaste tioårsplanen för nätverksutveckling av gas- och elnät som tagits fram av ENTSO för el och gas i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009.

BILAGA IV

REGLER OCH INDIKATORER ANGÅENDE KRITERIER FÖR PROJEKT AV GEMENSAMT INTRESSE

- (1) Ett projekt med betydande gränsöverskridande påverkan är ett projekt på en medlemsstats territorium som uppfyller följande villkor
  - (a) för elkraftsöverföring, projektet ändrar nätets överföringskapacitet vid nationsgränsen för en, eller flera, medlemsstater eller vid något annat viktigt gränssnitt i samma överföringskorridor, med åtminstone 500 MW jämfört med situationen då projekt inte har satts i drift,
  - (b) projektet tillhandahåller lagringskapacitet för energilagring, som tillåter en årlig nettoelkraftsproduktion på minst 500 gigawattimmar,
  - (c) för gasöverföring, berör projektet investeringar i motströmningskapaciteter, eller ändringar av förmågan att överföra gas över en gräns (gränser) tillhörande den berörda medlemsstaten med åtminstone 10 % jämfört med situationen innan projektet inleddes,
  - (d) för gaslagring eller kondenserad/komprimerad naturgas siktar projektet mot att leverera till minst två medlemsstater, direkt eller indirekt, eller mot att uppfylla infrastrukturstandarden (N-1-regeln) på regional nivå i överensstämmelse med artikel 6.3 i förordning (EU) nr. 994/2010,
  - (e) projektet är för smarta energinät utformat för utrustningar och installationer på högspännings- och medelspänningsnivå för en spänning på 10 Kv, eller mer. Det inkluderar systemansvariga för överförings- och distributionssystem från minst två medlemsstater, vilket täcker minst 100 000 användare som producerar eller konsumerar elkraft, eller båda i ett konsumtionsområde av minst 300 gigawattimmar/år, varav åtminstone 20 % härrör från icke-överföringsbara resurser.
- (2) Vad det gäller projekt som faller under kategorierna som anges i punkt 1 a till d i bilaga II, ska kriterierna som förtecknas i artikel 4 mätas på följande sätt:
  - (a) Marknadsintegrering och -konkurrens, samt systemflexibilitet ska mätas i linje med analysen som utförts i den senaste tioåriga planen för nätverksutveckling för el, i synnerhet genom
    - att för gränsöverskridande projekt beräkna påverkan av elnätets överföringskapacitet i båda effektflödesriktningar, med mängd effekt (i megawatt), eller för projekt med betydande gränsöverskridande påverkan, påverkan på elnätets överföringskapacitet vid gränser mellan relevanta medlemsstater, mellan relevanta medlemsstater och tredjeländer, eller inom relevanta medlemsstater och genom balansering av efterfrågan/tillgång och nätdrifter i relevanta medlemsstater,
    - bedöma påverkan på analysområdet som det definieras i punkt 10 i bilaga V, med avseende på systemomfattande energiproduktion och överföringskostnader, och utvärdering av marknadspriser som tillhandahålls av ett projekt under olika planeringsscenarioer, i synnerhet med beaktande av variationerna som induceras i meritordningen.

- (b) Överföring av förnybar energiproduktion till större konsumtionscentrum och lagringsanläggningar ska mätas i linje med analysen som utförts i den senaste tioåriga planen för nätverksutveckling för el, i synnerhet genom
- för elkraftsöverföringar; genom att uppskatta mängden av produktionskapacitet från förnybara energikällor (via teknologi i megawatt), som ansluts och överförs på grund av projektet, jämfört med den mängd planerad total produktionskapacitet från dessa typer av förnybara energikällor i den berörda medlemsstaten 2020 enligt den nationella åtgärdsplanen för förnybar energi, såsom definierat i artikel 4 i direktiv 2009/28/EG.
  - för elkraftslagring, genom att jämföra ny kapacitet, som har tillhandahållits av projektet, med total existerande kapacitet för samma lagringsteknologi i analysområdet, såsom definierat i punkt 10 i bilaga V.
- (c) Driftskomponabilitet och säker drift av system ska mätas i linje med analysen som utförts i den senaste tioåriga planen för nätverksutveckling för el, i synnerhet genom att bedöma projektets påverkan på förlusten av förväntad belastning för analysområdet, såsom definierat i punkt 10 i bilaga V med avseende på produktions- och överföringskapacitet för en uppsättning karaktäristiska belastningsperioder., med beaktande av förväntade förändringar i klimatrelaterade extrema väderhändelser och dessas påverkan på infrastrukturell motståndskraft.

Den totala utgiften för projektet under dess tekniska livscykel ska tas med i beräkningen när dessa indikatorer beräknas.

- (3) Vad det gäller projekt som faller under kategorierna i punkt 2 i bilaga II, ska kriterierna som förtecknas i artikel 4 mätas på följande sätt:
- (a) Marknadsintegrering och interoperabilitet ska mätas genom att beräkna projektets mervärde för integrationen av marknadsområden och priskonvergens för den helhetsmässiga flexibiliteten i systemet, inklusive kapacitetsnivån som erbjuds för motströmningar under olika scenarier.
  - (b) Konkurrens ska mätas på grundval av diversifiering, inklusive underlättande av tillträde för inhemska leveranskällor med successivt beaktande av källor, motparter och rutter och ny kapacitets påverkan på HHI-indexet beräknat för analysområdet såsom det definieras i punkt 10 i bilaga V.
  - (c) Gasleveransernas trygghet ska mätas genom att beräkna projektets mervärde för systemets kort- och långsiktiga motståndskraft, för att öka systemets återstående flexibilitet att hantera leveransstörningar under olika scenarier, samt tilläggskapaciteten som projektet ger mätt i relationen till infrastrukturstandarden (N-1 regeln) på regional nivå i överensstämmelse med artikel 6.3 i förordning (EU) nr. 994/2010.
  - (d) Hållbarheten ska mätas som ett projekts bidrag till utsläppsminskning, för att stödja reserv av förnybar energiproduktion, eller elkraft-till-gas och biogastransport, med beaktande av förväntade klimatförändringar.
- (4) Vad det gäller projekt som faller inom kategorierna i punkt 1 e i bilaga II, ska varje funktion som förtecknas i artikel 4 värderas enligt följande kriterier:

- (a) Hållbarhetsnivå: Detta kriterium ska mätas genom en bedömning av utsläpp av växthusgaser och den elkraftinfrastrukturens miljöpåverkan.
  - (b) Kapaciteten för överförings- och distributionsnät att ansluta till och transportera elektricitet till och från användare: Detta kriterium ska mätas genom en uppskattning av den installerade kapaciteten hos distribuerade energiresurser i distributionsnät, den tillåtbara maximala injektionen av elektricitet utan risk för överbelastning i överföringsnät, och energin som inte tillbakahålls från förnybara källor på grund av överbelastnings- eller säkerhetsrisker.
  - (c) Nätanslutningsbarhet och tillträde för alla nätanvändare: Detta kriterium ska mätas genom en utvärdering av de metoder som har antagits för att beräkna avgifter och tariffer, såväl som deras infrastruktur för producenter, konsumenter och de som sysslar med bådadera, samt den driftsmässiga flexibilitet som tillhandahålls för att balansera elektricitet i nätet.
  - (d) Leveranssäkerhet och -kvalitet: Detta kriterium ska mätas genom att utvärdera kvoten av tillförlitligt tillgänglig produktionskapacitet och topptrafikefterfrågan, andelen elektricitet som produceras från förnybara resurser, elkraftssystemets stabilitet, tidslängden för, och frekvensen av, avbrott per kund, inklusive klimatrelaterade avbrott, och prestandan för spänningskvaliteten.
  - (e) Effektivitet och servicekvalitet i elkraftsleverans och energinätsdrift: Detta kriterium ska uppskattas genom att bedöma nivån av förluster i överförings- och distributionsnät, förhållandet mellan mini- och maxiefterfrågan på elkraft inom en avgränsad tidsperiod, efterfrågesidans deltagande i elkraftsmarknader och energieffektiva åtgärder, procentmässig användning (t.ex. genomsnittsbelastning) av komponenter i energinätet, tillgängligheten av nätkomponenter (i relation till planerat och oplanerat underhåll) och dess påverkan på nätprestanda, samt den faktiska tillgängligheten av nätkapacitet med avseende på dess standardvärde.
  - (f) Bidrag till gränsöverskridande marknader genom kontroll av belastningsflöde för att underlätta loopflöden och öka samtrafikförmågan: Detta kriterium ska utvärderas genom en bedömning av förhållandet mellan en medlemsstats samtrafikförmåga och dess efterfrågan på elkraft, exploatering av samtrafikförmåga, och överbelastningsavgifter över sammankopplingar.
- (5) Vad det gäller projekt för oljetransport som faller inom kategorierna som anges i punkt 3 i bilaga II, ska kriterierna som förtecknas i artikel 4 mätas på följande vis:
- (a) Oljeleveranssäkerhet ska mätas genom en bedömning av mervärdet för den nya kapacitet som erbjuds av ett projekt för systemets kort- och långsiktiga motståndskraft och den återstående flexibiliteten hos systemet för att hantera leveransstörningar under olika scenarier.
  - (b) Interoperabilitet ska mätas genom en bedömning av i vilken utsträckning projektet förbättrar driften av oljenätet, i synnerhet genom att erbjuda möjligheten till motströmningar.
  - (c) Effektiv och hållbar användning av resurser ska utvärderas genom en bedömning av i vilken utsträckning projektet använder redan existerande

infrastruktur och bidrar till att minimera miljöbelastning och miljörisker samt belastning och risker i samband med klimatförändringar.

BILAGA V

SYSTEMOMFATTANDE KOSTNADSNYTTOANALYSER FÖR ENERGI

Metodologin för en harmoniserad systemomfattande kostnadsnyttoanalys gällande projekt av gemensamt intresse ska uppfylla följande principer som fastställs i denna bilaga.

- (1) Metodologin ska baseras på en gemensam uppsättning av inmatningsdata som representerar unionens elektricitets- och gassystem under åren $n+5$, $n+10$, $n+15$ och $+20$, där n är året då analysen utförs. Denna uppsättning datauppgifter ska minst omfatta:
  - (a) Inom elektricitet: scenarier för efterfrågan, produktionskapaciteter per bränsleslag (biomassa, geotermisk, vattenkraft, gas, kärnkraft, olja, fasta bränslen, vindkraft, solceller, koncentrerad solenergi, övriga förnybara teknologier) och deras geografiska belägenhet, bränslepriser (inklusive biomassa, kol, gas och olja), koldioxidpriser, överföringens komposition och, om relevant, distributionsnätet och dess utveckling, med beaktande av all ny betydande produktion (inklusive kapacitet utrustad för att infånga koldioxid), lagrings- och överföringsprojekt för vilka ett slutligt investeringsbeslut har fattats och som ska tas i drift i slutet av år $n+5$.
  - (b) Inom gas: scenarier för efterfrågan, import, bränslepriser (inklusive kol, gas och olja) koldioxidpriser, sammansättningen av överföringsnäten och dess utveckling, med beaktande av alla nya projekt för vilka ett slutligt investeringsbeslut har fattats och som ska tas i drift i slutet av år $n+5$.
- (2) Datauppgifterna ska återspegla unionslagstiftningen och nationell lagstiftning gällande lagstiftning vid tidpunkten för analysen. Datamängderna som används för respektive elektricitet och gas ska vara kompatibla, i synnerhet med hänsyn till antaganden om priser och volymer på varje marknad. Datamängden ska utarbetas efter formellt samråd med medlemsstater och organisationer som företräder samtliga relevanta intressenter. Kommissionen och ACER ska säkerställa tillgången till begärd kommersiell information när så är tillämpligt.
- (3) Metodologin ska ge vägledning för utveckling och användning av nät- och marknadsmodellering, som är nödvändig för kostnadsnyttoanalysen.
- (4) Kostnadsnyttoanalysen ska baseras på en harmoniserad utvärdering av kostnader och fördelar för de olika kategorierna av analyserade projekt, och ska täcka åtminstone den tidsperiod som anges i punkt 1.
- (5) Kostnadsnyttoanalysen ska åtminstone beakta följande kostnader: kapitalomkostnader, drifts- och underhållsmässiga omkostnader under projektets tekniska livscykel och kostnader för avveckling och avfallshantering, i förekommande fall. Metodologin ska ge vägledning om diskontering som ska användas för beräkningarna.
- (6) För elkraftsöverföring och -lagring ska kostnadsnyttoanalysen åtminstone ta i beaktande påverkan på de indikatorer som fastställs i bilaga III. I linje med de metoder som tillämpats för utarbetandet av den senaste tioårsplanen för nätverksutveckling för el, ska den även i synnerhet beakta projektets påverkan på det följande:
  - (a) Konkurrens med avseende på olika systemansvarigas marknadskraft, och priskonvergens mellan olika medlemsstater.

- (b) Kostnader för elektricitetsproduktion, -överföring och distribution, inklusive kostnaden för kraftverkets egenkonsumtion, samt de kostnader som är relaterade till utsläpp av växthusgaser och överföringsförluster under projektets tekniska livscykel.
  - (c) Framtida kostnader för ny produktions- och överföringsinvestering under projektets tekniska livscykel.
  - (d) Driftsmässig flexibilitet, inklusive optimering av reglerande kraft och anknutna tjänster.
  - (e) Systemets motståndskraft, inklusive katastrof- och klimatmässig motståndskraft och systemsäkerhet, i synnerhet för europeiska avgörande infrastrukturer, så som de definieras i direktiv 2008/114/EG.
- (7) För gas ska kostnadsnyttoanalysen åtminstone ta i beaktande resultaten av marknadstestningen, t.ex. öppna säsonger, och påverkan på de indikatorer som fastställs i bilaga III och följande påverkningar:
- (a) Konkurrens med avseende på olika systemansvarigas marknadskraft, konsumentpriser och priskonvergenser mellan olika medlemsstater.
  - (b) Systemets motståndskraft, inklusive katastrof- och klimatmässig motståndskraft och systemsäkerhet, i synnerhet för europeiska avgörande infrastrukturer, så som de definieras i direktiv 2008/114/EG.
  - (c) Sannolikhet för och kvantitet av energi som inte levereras, och ökning av leveranssäkerhet och kvalitet.
  - (d) Bidrag till integrering av olika gasmarknadsområden.
  - (e) Gasnätets flexibilitet och överbelastning.
- (8) För smarta energinät ska kostnadsnyttoanalysen ta med påverkan på de indikatorer som definieras i bilaga III i beräkningen.
- (9) Den detaljerade metod som används för att ta med de indikatorer som anges i punkt 6 till 8 i beräkningen ska utarbetas efter ett formellt samråd med organisationerna som representerar alla relevanta intressenter.
- (10) Metodologin ska fastställa ett analysområde för kostnadsnyttoanalysen för varje individuellt projekt, och för analys på regional nivå eller unionsnivå. Analysområdet för individuella projekt ska täcka alla medlemsstater och tredjeländer på vars territorium projektet ska byggas, alla direkt grannliggande medlemsstater, och alla andra medlemsstater som i betydande grad påverkas av projektet.
- (11) Metodologin ska fastställa analysen som ska genomföras, baserad på relevant uppsättning inmatningsdata, genom att beräkna resultaten från målsättningsfunktionen med och utan varje projekt. Analysen ska identifiera de medlemsstater som projektet har nettopositiva påverkningar på (förmånsländer) och de medlemsstater på vilka projektet har en nettonegativ påverkan (kostnadsbärare). Varje kostnadsnyttoanalys ska inkludera kostnadskänslighetsanalys gällande uppsättningen inmatningsdata, datumet för idrifttagande av olika projekt inom samma analysområde och andra relevanta parametrar.
- (12) Systemansvariga för överförings- och distributionssystem ska utbyta nödvändig information för utarbetandet av metodologin, inklusive den relevanta nät- och marknadsmodelleringen. Varje systemansvarig för överföring och distribution som

insamlar information åt andra systemansvariga för överförings- och distributionssystem ska återge resultatet från datainsamlingen till de deltagande systemansvariga för överförings- och distributionssystem. För den allmänna elektricitets- och gasmodell för nät- och marknadsstudier som avses i artikel 12.8 ska de inmatningsdata som avses i punkt 1 täcka åren $n+10$, $n+20$ och $n+30$, och modellen ska möjliggöra en fullständig bedömning av de ekonomiska, sociala och miljörelaterade konsekvenserna, bland annat genom att omfatta externa kostnader som sådana som har att göra med utsläpp av växthusgaser och konventionella föroreningar eller med försörjningstrygghet.

BILAGA VI

RIKTLINJER FÖR TRANSPARENS OCH ALLMÄNHETENS ENGAGEMANG

- (1) Procedurhandboken ska åtminstone specificera
  - (a) relevant lagstiftning som beslut och yttranden för de olika relevanta typerna av projekt av gemensamt intresse grundar sig på, inbegripet miljölagstiftning,
  - (b) de relevanta beslut och yttranden som ska införskaffas,
  - (c) namn och kontaktuppgifter för den behöriga myndigheten, andra myndigheter och berörda större intressenter,
  - (d) arbetsflödet, med skissering av varje steg i processen, inklusive en indikativ tidsram,
  - (e) information om omfånget, strukturen och detaljnivån för dokument som ska inges med ansökan om beslut, inklusive en checklista,
  - (f) stegen och medlen för den stora allmänhetens engagemang i processen.
- (2) Följande principer ska tillämpas för att öka allmänhetens engagemang i förfarande för tillståndsgivning:
  - (a) Intressenter som berörs av ett projekt av gemensamt intresse, inklusive relevanta myndigheter, markägare och medborgare, som bor intill projektet, den stora allmänheten och deras organisationer, eller grupper, ska informeras i hög utsträckning och bli konsulterade på ett tidigt stadium och på ett öppet och transparent sätt. Där det är relevant ska den behöriga myndigheten aktivt stödja de verksamheter som projektets initiativtagare vidtar.
  - (b) Behöriga myndigheter ska säkerställa att förfaranden för offentligt samråd koncentreras där det är möjligt. Varje offentligt samråd ska täcka alla ämnesområden som är av vikt för stadiet i fråga i förfarandet, och ett ämnesområde som är relevant för ett särskilt stadium i förfarandet ska inte tas upp i mer än ett offentligt samråd. De frågor som tas upp i ett offentligt samråd ska anges tydligt i meddelandet om det offentliga samrådet.
  - (c) Kommentarer och invändningar ska endast tillåtas från början av det offentliga samrådet fram till att tidsfristen löper ut.
- (3) Konceptet för allmänhetens engagemang ska åtminstone inkludera information om
  - (a) de berörda intressenter som har tillfrågats,
  - (b) de emotsedda åtgärderna,
  - (c) tidslinjen,
  - (d) de personella resurser som har allokerats för respektive uppgifter.
- (4) Inom ramen för det offentliga samråd som ska genomföras innan inlämnandet av ansökningsfilen ska de berörda parterna åtminstone
  - (a) publicera en informationsbroschyr på högst 15 sidor som på ett klart och tydligt sätt ger en översikt av projektets syfte och preliminära tidtabell, minst tre alternativa rutter som övervägs, förväntade påverkningar, inklusive sådana av gränsöverskridande natur, och möjliga mildrande åtgärder,

- (b) informera alla berörda intressenter om projektet genom webbplatsen som anges i artikel 10.7 och andra lämpliga informationsmedel,
  - (c) inbjuda relevanta berörda intressenter i skriftlig form till möten som är avsedda för att diskutera angelägenheter.
- (5) Projektwebbplatsen ska åtminstone göra tillgängligt
- (a) en icke-teknisk och regelbunden sammanfattning på minst 50 sidor som återspeglar projektets aktuella status och som i händelse av uppdateringar, tydligt anger ändringar av tidigare versioner,
  - (b) planeringen för projektet och det offentliga samrådet, vilken tydligt anger datum och platser för offentliga samråd och utfrågningar,
  - (c) kontaktuppgifter för att erhålla den fullständiga uppsättningen ansökningshandlingar,
  - (d) kontaktuppgifter för att vidarebefordra kommentarer och invändningar under offentliga samråd.
  - (e) manual för förfaranden i enlighet med artikel 10.1.